

ᐅᐅᐅᐅᐅ ᐅᐅᐅᐅᐅᐅ
ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ
ᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅᐅ

Қазақстан Республикасы мәдениет қоры
Мұраттас" ғылыми зерттеу және баспа орталығы

Бұқар жырау ал аманлы

Tyulemissov Madi مەدى ابوالاصل

tmadi1@gmail.com

ШЫҒАРМАЛАРЫ

Алматы — 1992

**Қазақстан Ғылым академиясы, М. О. Ғулов
атындағы
Әдебиет және Өнер институты**

АЛҒЫ СӨЗ

Редакция алғасы: М. Қаратаев, З. Ахметов,
С. Қирабаев, Ш. Сәтпаева,
Р. Бердібаев, А. Сейдімбеков,
М. Аяпов, М. Жармұхамедұлы
(жауапты шығарушы).

Жинақты әзірлеп, алғы сөзі мен
түсініктерін жазған филология ғылымдарының
кандидаты Мұхамедрахым Жармұхамедұлы.

Бұқар жырау — әдебиетімізде аты әйгілі, ірі тұлға. Оның
өмірі мен шығармалары туралы деректер тым шағын. Ең
ақыры туған, өлген жылдары да бір зерттеушіде бір қилы
түсіндіріліп келеді. Тек жыраудың жыр-толғаулары ағын бірі
жинаушы М.Ж.Кепеевтің жазып қалдыруымен бізге жетуінің
өзі аса елеулі жәйт. Соңғы жылдары Пекин қаласының
кітапханасынан табылған отыз алты толғауда (тапқан тарих-
шы М. Оразбай, жариялаушы әдебиетші-ғалым А.Сейдімбеков)
өлкен өлес болып осылды. Бұдан тыс әйгілі жазушымыз
С.Мәуленовтың "Қазақтың XVIII-XIX ғасырдағы әдебиетінің
тарихынан очерктер" (Алматы, 1942) атты кітабындағы мұн-
дағынасы зор бір топ жырлары да жыраудың жаңа бір
өырларын ашуға септігін тигізері сөзсіз. Сондай-ақ Бұқар жы-
раудың туған, өлген жылдары жөнінде де тың талпыныс,
ізденістер бар.

Бұқар жырау шығармашылығы ертеден бері өздіксіз зерт-
теліп келеді. Бұған М. Ғулов, С.Мәуленов, Қ.Марқұлан, Е.Ыс-
майылов, Қ. Жұмалиев, Б. Кенжебаев, Х. Сәйінішұлиев,
М. Мағауин, Ы. Дүйсенбаев, Қ. Мұхамедханов, М. Жармұхамедов
секілді зерттеушілер айтарлықтай өлес қосты. Аталған зертте-
ушілердің бір тобы жырауды өзі айтқан тоқсан өште қайтыс
болды деп қарсетсе, енді бір тобы жөзден асып өлді деп жаң-
зады, алайда бұлардан өзгешелеу тұрған бір дерек Е.Ысмайы-
лов кітабында келтірілген. Бұл бойынша жыраудың туған жы-
лы 1685 деп, ал қайтыс болған мерзімі 1777 жыл деп
керсетілген. Дөп осы деректің дәрыстығын әдебиетші
Қ.Мұхамедхановтың "Семей тағы" газетінде (13 май 1977 ж.)
жарияланған мақаласы да дәлелдеп берді. Бұл мөліметті
Бұқар жырау ұрпағы қабекен қазиевтен жазып алған
А.Сейдімбеков деректсрі де толық растайды. Сол себепті жы-
раудың туған, өлген жылдары туралы айтқанда осы
мөліметтерді негізге алған жөн сияқты.

Бұқар жырау өмірінің ел тарихында "Ақ табан
шөбырынды, Алқакөл сөлама" аталған өатерлі заманда халық
қөсемі Абылайдың қасында өтіп, оның қиын сәттердс ағыл-
қөес беретін қабырқалы биі аталған. Осындай ел таңдыры
шешілер ауыр көндерде жырау ханға дәрыс бағыт беріп, азат-
тың пен төуелсіздіктің биік ұорқаны болып отырған.

Ол кісінің абылдылығы мен кәріпкел, сәулегейлігі туралы сан алуан аңыз-гімелер бар. Біл жөнінде М. Ж. Кәпеев: "Заңманындағы сыншылар ол кісіні (Бөкейды айтады — М.Ж.) "кәмекей Шулие" дейді екен. Кәмекейі бәлкілдеп сөйлейді де отырады екен. Әра сөз жоқ, аузынан шыққан сөзінің бәрі жырлауменен шығады екен" — деп жазады. Бөкен Әрағанда, жыраудың бізге жеткен толғаулары есепсіз көп жырлардың шет жағасы ғана болса керек.

Бөкенар жырау шындықты бетке айтатын батылдығымен де дараланады. Кейбір тыңырыққа тығылған саяси мәселелерге орай хан алдында ешкім батып сөйлей алмағанда, жырау ғана ғиядан ғисын, ғиыннан жол тауып беретін болған. Бірде Абылай хан кәрішлес орыс еліне Әарсы жорық ашпап болғанда, Бөкенар жырау мәңгі немен тынатынын болжап, халық үшін ғатерлі жаулық жолынан сақтап қалады. Мұндай жағдай тек ханмен ғана емес, басқыншы жауды жеңу жолындағы Әр ғилы таласқартыс кезінде де болып отырған. Сондай сәттерде де жырау Әара ғылды ғақ жарып, тек ғана шындықты бетке басып айтатын болған. Осы талаптарға сәйкес оның көптеген жырлары Абылай ханға арнау түрінде айтылып, Үлкен саяси-леуметтік мәселелерді қозғайды. Жырау біл толғауларында азаттық кәрестің жалынды басшысы Абылай ханның асқақ тәлғасын жасауға да мол Үлес Үосты. Ел таңдыры таразыға тәскен ауыр кездерде ханның Үділдігі мен ағылғпарасатына, кәрегендігіне ден ғойып, оның ерлігі мен еңбегін жоғары бағалады ("Отыз жасқа келгенде, Дәниедей кең еді. Отыз бес жасқа келгенде, Әара судың бетінде Сығылып аққан сең еді. Үырың жасқа келгенде, Алтынды тонның жеңі еді "...).

Жыраудың жәртты татулық-бірлікке, адамгершілікке Үндеген Үгіт-насихаттық жырлары да сан алуан. Бөларда ол халқымыздың ертеден келе жатқан жолғжоралғысы мен салт-дәстүрін негізге ала отырып, мәсылман дінінің ғағидашарттары да Үлгі ете білді. Біл мәселелер бізде жөйелі сөз болып келгендіктен, жыраудың Үдейі бәркемеленіп келген кейбір ғырларына ғана тоғталуды жөн кәрдік.

Бөкенар жыраудың айтуға тиым салынып келген бір ғыры: орыс отаршылдығына Әарсы ғажырлы кәресі дер едік. Ол шәрайлы ғоныс, шөйгінді жерлерді біртіндеп басып алып, сол мекендерге бекіністер сала бастаған отаршылдардың бәзы

пиғылдарын жәрттан бәрын сезіп, содан сағтануға шағырды, тіпті, сол кіндік кесіп, кір жуған ата ғонысты тастап, бәрынғы Асан ғайы айтқан Жиделібайсынға ғоныс аудару ғажет деп тапты. Жырау туған халқының сол тәстағы ауыр халін бәлайша сипаттайды:

Шәршітпенен ғәлағтас,
Үырғызбенен жәбағтас,
Ортасында ғйлығып,
Кетпейін десе жері тар,
Кетсін десе алдығартын
Үоршап алған көпір бар.
Үйлыған ғойдай ғамалып,
Бөйірінен шаншу ғадалып,
Сорлы ғазақ ғалды, ойла!

Бөкейдың кәрегендігі мен кемеңгерлігі, алдын болжағыш білгірлігі оның ғйгілі "Ханға жауап айтпасам" деген толғауынан анық ағарылады. Мұнда ол Асан ғайының "Үилығғилы заман болар, Әарағай басын шортан шалар" деген жәмбақ сөзінің мәнін ашуға байланысты болашақ орыс боданындағы жәрттық, Үсіресе, жастардың жайқөйі ғандай болады деген кәрделі мәселені жанғжақты ғамтып суреттейді. Жырау алдағы сол заманды бейнелегенде, адамның рухани көйреп азыптотазатынын, аяусыз ғырылып зобалағашырайтынын тап басып сипаттайды.

Бөкенар жыраудың ғзіндік Әрнек, мәнерін айтғанда, оның аз сөзге көп мағына сыйғызатын шеберлігін бәліп атаған жөн. Мұндай жолдардың мәалғмәтел іспеттес болып ғарылатынын көреміз. Бөлар осы сипаттарымен Үлкен ойды ғорытып жиғанға тау дәрежесіне көтеріледі.

Үмір көріністерін кеңінен ғамтып бейнелеуі жағынан ол жазба Әдебиетке бір табан жағын тәрды, ғзінен кейінгі Үлы Абайға да игі Әсер етті. Үазақ Үлендерінің мазмәны жағынан байып көркеюіне елеулі Үлес Үосқан жырау туған халқының болашақ таңдырының ғалыптасуына да ғз жырларымен еңбек етті. Сондықтан жыраудың алда мәшел тойын атап ғткелі

отырған кезде оны отты жырларының бөлінгі туелсіздігімізді алуымызға да септігі тигенін мағтаныш сезіммен айтуға тиіспіз.

Бұл жинаға жыраудың бір кезде, бір түрлі басылымдарда жарық көрген шығармалары топтастырылып, тұңғыш рет жеке кітап ретінде қынылып отыр. Мұндағы мағсат: бір алуан жинағарда шашырап жатқан жырлардың басын біріктіріп, әрбір текстінің қылыми негізін салуға талпыныс жасау дер едік. Ал әрбір нәрсенің алыпты нәрсесін жасау — болашақтың міндеті. Шежірелік деректерді берген жыраудың бірінші тары: Ш. Мірханов пен С. Жаңсыбаевға ризашылық сезімімізді білдірсіміз.

*Мұхамедрахым Жармұхамедұлы,
филология ғылымдарының кандидаты.*

1)

Бірінші тілек тілегіз,
Бір Аллаға жазбаса.
Екінші тілек тілегіз,
Бір шұғыл пасық залымның
Тіліне еріп азбаса.
Төшінші тілек тілегіз,
Тәжілсіз көйлек кимеске.
Төртінші тілек тілегіз,
Төртеуі тек тартып жатпаса.
Бесінші тілек тілегіз,
Бес уақытты бес намаз
Біреуі бізге алмаса.
Алтыншы тілек тілегіз,
Алпысбасты ақ орда,
Ардағалған аяулы
Көңілде біреуге
Тегіннен тегін олжа болмаса.
Жетінші тілек тілегіз,
Желкілдеген ту келіп,
Жер қайысқан қол келіп,
Сонан сасып тұрмаса.
Сегізінші тілек тілегіз,
Сегіз қиыр шартарап
Жер тұлданып тұрмаса.
Тоғызыншы тілек тілегіз,
Төрегіз тағтан таймаса.
Тоғандағы қарт баба
Топқа жаяу бармаса.
Оныншы тілек тілегіз,
Он ай сені көтерген,
Омыртқасы қылген,
Аязды көңде айналған,
Бұлтты көңде толғанған,
Тар қырсағын көйткен,
Тас емшегін жібіткен,
Ана бір ақырап алмаса.
Он бірінші тілек тілегіз,
Омырауы жұпарлы,
Иісі жұпар ақылған,

Даусы ұдай сағынан,
Назыменен кәйдірген,
Ұлыұмымен сәйдірген,
Ардақтап жөрген бикеші
Жылай да жесір алмаспа.

2)

Ай не болар кіннен соң,
Кін не болар айдан соң.
Ұбылып тұрған бәйшешек
Ұрай болар солған соң.
Хандар киген аманға тон
Шөберек болар тозған соң.
Еңсесі биік кең сарай
Мортық болар бөлінген соң.
Төрте отырған парта баба
Төресін жауылар малдан соң.
Төркіндеген бикеші
Тіркеусіз о да айтар малдан соң.
Допалаң арба жөре алмас,
Екі арысы сынған соң.
Жігіт жаңсы бола алмас,
Алғаны жаман болған соң.
Ұос, Ұос орда, Ұос орда
Ұосыла Ұонбас малдан соң.
Ұоспаң Ұркеш сары атан
Ұом жасамас майдан соң.
Төсі аршынды сұлуы
Сілкіп төсек салмас малдан соң.
Байдықтың кепелдес
Шөбалақты тартады,
Айдап жөрген малдан соң.
Ұлдемен басын ораған,
Семсермен шашын тараған,
Ұиаштап Ұасын Ұараған,
Көлінде көрек тісі Ұасқинан,
Ұынай белін буынған,
Ол не болар ерден соң.

3)

Айналасын жер тартан
Айды батпас демеңіз.
Айнала ішсе азайып,
Көп суалмас демеңіз.
Ұрсақтың шаң байлардан
Дәулет таймас демеңіз.
Жарлыны жарлы демеңіз,
Жарлы байға тең келіп,
Жайлауға жарыса көшпес демеңіз.
Жалғызды жалғыз демеңіз,
Жалғыз көпке тең еліп,
Бір жағанда соғысып,
Кегін алмас демеңіз.
Ұлдар ойнар ұту тағыр
Ұрай бітпес демеңіз.
Ұрай бітпес Ұба жон
Ұлан жортпас демеңіз.
Ұрсақты жуан боз бие
Ұлын салмас демеңіз.
Ұлың туған Ұлаша
Ұрсаң танбас демеңіз.
Ұутаяқты кедейге
Дәулет бітпес демеңіз.

4)

Ей, айташы, Алланы айт,
Аты жаңсы Ұдайды айт.
Төрт шарияр Мостафа
Мәсәп ашқан аламды айт.
Төгірім сөзі бөріанды айт,
Көлім Алла Ұранды айт.
Төгірім салса аузыңа,
Жан жолдасың иманды айт.
Жамандыңа жаңсылың
Көктемеген Еділді айт.
Ұара Ұылды Ұаң жарған
Наушаруандай Әділді айт.
Арсы менен Көрсіні айт,
Лаңхы менен Көлемді айт.

Қайретімен жаратқан
Он сегіз мың аламды айт.
Ақтан сия танытқан
Дәуір пенен аламды айт.
Сыйлеу үшін жаратқан
Сөз анасы сөлемді айт.
Тірілікте сыйласқан
Ата менен анады айт.
Адам үшін жаратқан
Қызықты нұбет балады айт.
Қлгеннен соң жер жатқан
Қара қалқан денеңді айт.

5)

Алла деген ар болмас,
Ақты жолы тар болмас.
Тар пейілді кеңімес,
Кең пейілді кемімес.
Берем деген қытылмас,
Берік байлаған шешілмес.
Қазулы жолдар кемілмес,
Қартайса қарт бабады сыйлай бер,
Қындердің қыні болғанда,
Қимдер де қимнің дейсің белі бігілмес.

6)

Хақты қыи мешітті,
Ақты қай шешіпті.
Арамзада тәкпені
Уыз қыи кесіпті.
Ибраһим Халил жасады,
Тәккірім қыи Кебені.
Батырлар үшін жаратқан
Берен сауыт, жебені.
Сыйлай бергіл қынені,
Сыйламаған қың қылар
Қзын тапқан енені.
Ибраһим Халил жасады
Тәккірім қыи мешітті.

Қайды білмес бинамаз
Қайынан кешіпті.
Қайыа қыл болса,
Шын жаратқан қыл болса,
Қай таалам қы берер несіпті.
Қрашының жаңсысы
Қбыландай есіліп,
Боз жорғадай бәлаңы.
Қырға шыңсам қыер деп,
Пана тәтар жылқаны.
Қрашының жаманы
Қсекдікен ққыраны,
Қдайының ққыраны.
Қсек пенен қайбатты
Зина менен қрлыған
Бқырыңы қткен жаңсылар
Онан да жаман десіпті.

7)

Ақсаңнан биік тау болмас,
Бауырынан қашқан қызен ққырғибес.
Ақшам батпай тән шыңпас,
Ажал жетпей жан шыңпас.
Ежелгі дәшпан ел болмас,
Етекте кессе жең болмас.
Қараша торқай қаз болмас,
Шағала келмей жаз болмас,
Шаған болмай боз болмас,
Іштен қыңыр туғанды
Тезге салсаң тәзелмес.
Қара қойдың терісін
Сабындап жусаң ақармас.
Қалқан қыңыл табылмас,
Қзыңнен тумай қыл болмас.
Сатып алмай қыл болмас.
Ққм жиылып тас болмас,
Ққл жиылып бас болмас.
Екі жаңсы дос болмас,
Дос болса тәбі бос болмас.

8)

Ежелгі дос жау болмас,—
Шірне істінде хаты бар.
Ежелгі дұшпан ел болмас,—
Көкіліңде кір, даты бар.
Ежелгі дос жау болмас,—
Айтысқан оның серті бар.
Ежелгі дұшпан ел болмас,—
Көкіліңде тұтқыр керті бар.

9)

Сөлем бір сөзді анасы,
Алек алған данасы.
Шығанаған шырғайды,
О біреуді танасы.
Оның сөзін таңдасан,
Баяғы айтқан жаласы.
Тірікті шын ылан
Ол Алланы ызыл көзді пәлесі.
Айтқаны ақ нбесе,
Айдауы а жұрмесе,
Көкіліңде болған аласы.
Бәрімізді сұрасан,
Отанбайды баласы.
Арұндарды сабасы,
Араңжа бас болып,
Абыл да болмай дұңғасы.

10)

Жауын жерден шөп жесе,
Жерді сөнін кетіреді.
Аңайынның аразы
Елді сөнін кетіреді.
Абысынның аразы
Ауыл сөнін кетіреді.

11)

Жарың жері еткен жайда бар,
Жарау семіз байда бар.
Қырығы бітеу ойда бар,
Қос қанаты қоймеген
Қанаты бітеу ұда бар.
Ат таяғы тимеген
Ақ кірпіш тас суда бар.
Қырейіл келгенде,
Жан қалар жер қайда бар?!

12)

Жар басына қонбағыз,
Дауыл соқса қы кетер.
Жатқа тізгін бермеңіз,
Жаламенен бас кетер.
Жаманмен жолдас болмағыз,
Көрінгенге қолкі етер.
Жаңсымен жолдас болсағыз,
Айырылмасқа серт етер.
Ит жігіртіп, қос салса,
Киген тоны төлкі етер.
Сыпайы сырын білдірмес,
Аңырын қана бөлк етер.

13)

Көкте бұлыт сөгілсе,
Көктеп болмас не пайда.
Көкіректен жан шықса,
Қайтып қелмес не пайда.
Дін мұсылман болмаса,
Тіл мұсылман не пайда.
Қызда қылық болмаса,
Қыр шырайдан не пайда.
Ерге дұлет бітпесе,
Шөлдіреген ызыл тілден не пайда.
Мал араға тәспесе,
Қыр айтқаннан не пайда.
Байдан қайыр кеткен соң,

Мал да кетер не пайда.

14)

Алыстан ызыл крінсе,
Манат емей немене.
Ктеріліп шан со,
анат емей немене.
Екі жасы бас осса,
Санат емей немене.
амшылатып жгірген,
Шабан емей емене.
Айтан сзге тспеген,
Жаман емей немене.
Сраанда бермеген,
Сара емей немене.
Кісі аысын кп жеген,
Арам емей немене.
Іштегі сыр Аллаа малм,
Сыртындаы улыы,
Амал емей немене.
Сусаанда берген су
Шекер емей немене.
имматсізге* біткен мал,
Бекер емей немене.

15)

ара арыма арыса,
арға адым жер м болар.
Есіл кзден нр тайса,
Бір круге зар болар.
Батпаы сайа су тссє,
Аты арып келгенде,
ткел бермес кешерге.
айырсыз итке мал бітсе,
Аан ырып келгенде,

имматсіз — пейілсіз деген ымды береді.

Саумал бермес ішерге.
Жаман болса аланы,
имматлі туан есіл ер,
Киім пішсе ол атын,
Жаасы кетер кнтип,
Етегі кетер салпиып,
лгі болмас пішерге.

16)

Айтар болса Алланы айт,
Таерте азан шаырған,
Дауысы слу молланы айт.
з жынысыны ішінде
Дауысы ащы тырнаны айт.
Тауы жнді таз тырна
Таырша жерге онбас па,
Таралып жні алмас па.
А сар ысты баласы
яда алтау болмас па.
яда алтау боланмен,
Оны ішінде біреуа алыр болмас па.
Апырыны белгісі
затан жемді ілмес пе.
Бірге туан ялас
Бізге сауа демес пе.
зі аштан лсе де,
Айырып жемін бермес пе.
Сйтіп жрген кезінде,
Апырынан айрылса,
анаты тптен айрылса,
с жаманы жапала
Оан да ор болмас па.
Адамзатты баласы
Атадан алтау тумас па.
Атадан алтау туанмен,
Оны ішінде біреуі арыстан болмас па.
Арыстаныны барында
Жорасы болса мінісіп,
Торасы болса киісіп,
Толамалы амшы алып;

Толқай да толқай дұруен сұрмес пе.
Сөйтіп жөрген кезінде,
Арыстаннан айрылса,
Қанаты тәптен қайрылса,
Ел ішіне жау келсе,
Қітіп оны ала алмай,
Алдына келген жақсыны
Қадірін оны біле алмай,
Қадырқұрмет қыла алмай;
Артында қалған жамандар
Басқбасына тозбас па?!

17)

Бәйрекке біз келдік,
Аған, Төбет байларға.
Бесті берсең семіз бер,
Жаздай Бәйар жайларға.
Бермеймін деп атама,
Асауыңды матама.
Шылбырынан берік тартсам,
Шамырғанып шамданып,
Шалқасынан жата ма?!
Алпыстағы Бәйарды
Сілесі қорып ата ма?!
Қолдарың мен күндерің
Мерекеге бата ма?!
Келіп едім қызың
Төнеугі айтқан сөзіңе.
Тіпті разы болмаймын,
Керегенің басында
Екі қары бөзіңе.
Бермей қалсаң осы жол,
Жолың паймын деп ойлама,
Жортуылды ердің кезіне!

18)

Шашырап жатқан қандар құп,
Шашау жатқан малдар құп.
Қайсыбірін айтайын,

Айта берсем сөздер құп.
Қай артында төбешік
Ерттеулі төрған ат болар.
Қариясы кімнің бар болса,
Жазулы төрған хат болар.
Қызыңнен туған жас бала
Саудагердей сарт болар.
Қызыңмен бірге туысқан
Алаштан бетер жат болар.
Сыйынған пірің сарт болар,
Бір қандайға шет болар.

19)

Қотермеден кетер ме,
Жарлымын деп байқотар
Байдың малын қотер ме.
Тайып кетсе табаның
Шашыңды берсең жетер ме.
Аздың ісі бітер ме,
Қотің де ісі жетер ме.
Құп ішінде бір жалғыз
Сөйлеп те сөзің қотер ме?!

20)

Рулының оғы қалса табылар,
Жалғыздың тартатқанын
Жағы қалса табылмас.
Қкелі бала жау жөрек,
Қкесіз бала сұм жөрек,
Жиын болса бара алмас,
Барғанмен орын ала алмас.
Екі күзі жөудіреп,
Төлымшағы салбырап,
Ққніндесоның неболғанын білмеймін
Қкелі бала жау жөрек,
Жиын болса барады,
Барса орын алады.
Бітірер сенің дауыңды,
Қайтарар сенің жауыңды,

Көнінде тастан өтер жебесі.

21)

Артуарту бел келсе,
Атан тартар бөгіліп.
Алыстан ара көрінсе,
Арыма шабар тігіліп.
Алыстан жанжал сөз келсе,
Азулы сөйлер жөгініп.

22)

Абылай ханның асында,
Бәреке жырлайды.
Жырлағанда не дейді,
Соғыспа деп жырлайды,
Бәреке деген көрііз.
Соғысса кетер сөнііз,
Бізден бұрын тіпті,
Әзіреті әлі шерііз.
Жаулы жолын сөймеіз,
Мынау жалған сөм дүние
Өтпей алмас демеіз.
Мәсылман болсан кетііз,
Сырдарияны суынан
Көлдене кесіп өтііз.
Өш жыл малды ту сақтап,
Жиделібайсын жетііз.
Кісісі жөзге келмей өлмеген,
Өойлары екі өабат өоздаған,
Өатын, бала өамы өшін,
Солай таман жетііз.
Мені жасым тоған өш,
Мөнан да былай сөйлеуім,
Маған да болар ауыр көш.
Өлетөын тай өшін,
Өалатөын сай өшін,
Өылмадар жанжал, ерегіс.
Бө өылыөты өоймаса,

Өөдайды бергеніне тоймаса,
Алаш өйде көпір бар,
Көресі содан теперіш.
Пөсырманның баласы,
Сірө бір көес өөрыөыз,
Бір ауызды болыөыз.
Өалған елді тастаөыз,
Бөтен елмен өйір боп,
Іргеөізді өоспаөыз.
Көпір алмас деменіз,
Наны өатты жемеөіз.
Зөбірі катты бөл көпір
Алмай өоймас демеөіз!

Шөршіт келем деген сөз барды,
Көктен төскен төрт кітап,
Енжіл атты көлөмда.
Егер шөршіт келмесін,
Егер шөршіт өаптаса,
Алып бір кетер аөтарып,
Көмулі көрден денеөді.
Шөршіт келсе Сырөа көш,
Ішетөөын суы бар.
Келіп сізді өамайды,
Өйтөндік пен беленді.
Баяөыдай еркін деп,
Сарыарөада өалмаөыз,
Сірө өана шер енді.
Шөршіт келсе жарамас,
Айтөйіөө өарамас.
Сай суындай сарөырап,
Өалай көшіп барасыө.
Найман жатыр өрінде,
Өырөыз жатыр шөлінде,
Атыө жатыр белінде,
Төйөө жатыр өлеөде,
Он сан Алаш билігі
Хан Абылай төреөде.

24)

Ал, тілімді алмасаң,
Ей, Абылай, Абылай!
Сені мен көргенде,
Тұрымтайдай ұл едің,
Түркістанда жәр едің.
Қылымбет патшаға
Қызметші болып тұр сәң,
Сен қай жерде жүріп жетікті?
Қыс Төле билердің
Төңірін баққан ұл едің.
Сен жиырма жасқа жеткен соң,
Алтын тұғыр үстінде
Ақ сарыарқастай түледін.
Дәулет қысы қонды басыға,
Қыдыр келді қасыға.
Бақ қыңырау тәңірің,
Алыстан тоят тіледің,
Қылышыңды тасқа біледің.
Алмаған жауың қоймадың,
Алғанменен тоймадың,
Несібеңді елден тіледің.
Сен қанжығалы Бөкембай,
Тақымы кеппес қыры едің,
Төңіратып және жәр едің.
Қабанбайдан бұрын найзаңды
Қашан жауға тіредің?
Абылайғау, Абылай,
Момынға келіп бек болдың,
Атаңды білмес ұл едің,
Атаңның тегін сұрасаң,
Арқар қанды жат едің,
Қай жеріңде тұр едің?
Қаршы менен қарздар
Жалаң аяқ жар кешіп,
Боз тоғыған сарт едің.
Шешенді және сұрасаң,
Қай алтынның буы еді,
Оны да мен білуші ем.
Түрікпеннің түрінде

Қашып жүріп қонылған қоны еді.
Жұлдызың тудығау оңынан,
Жан біткен еріп соңынан.
Он сан Алаш баласын
Аузыға қандай қаратып,
Жұсатып және қызып,
Жұмсап бір тұрсың қонынан.
Ақтан болдығау қоның із,
Арсы менен Қырсығе
Дәулеталасты қоның із.
Қызық болған қоныңде,
Бір қышқа сыймайды
Азаткерде қоныңыз.
Ашуланба, Абылай,
Ашулансаң, Абылай,
Қытерермін, қынермін,
Қытеріп қазға салармын.
Қыпеш менен қыбынба,
Қытеш менен жарылма,
Орыспенен соғысып,
Басына мінша қытерген
Жұртыға жаулық сағынба.
Қынінде мендей жырлайтын,
Тоған қыште қырия
Енді саған табылмас!

25)

Ей, Абылай, Абылай,
Қатын алма қарадан,
Қара тумас сарадан.
Қатын алсаң қарадан,
Алды кетпес баладан,
Арты кетпес жаладан.
Қатын алма түреден,
Еркегі болар жау жанды,
Қырғашысы ер жанды.
Түре берер ұл туса,
Аузы кетпес парадан.
Мал жинасаң қойдан жи,
Майы кетпес шарадан.

Ит жинасаң сырттан жи,
 Койды бермес орадан.
 Аталыдан би койсаң,
 Адаспас жол мен жорадан.
 Атасыздан би ойсаң,
 Босанбас аузы парадан.
 Апар дария су кешпес,
 Калмаңтан алсан маңи бір зайып,
 Сөйегіңді жоалтпас.
 Отының болсын жантаңтан,
 Катының болсын алмаңтан.
 Косының болсын азаңтан.
 Сегіз иыр шартарап,
 Төрт қыбылаңды тигелі ып,
 Төріңде жатып салмақтан.

26)

Көкшетаудан салдыраң,
 Кара қығи жолдары.
 Шабан таудан жиылып,
 Бес сан болды қолдары.
 Қызық қонған Көкшетау
 Көпір қала салды, ойла!
 Жарқайын деген жерлерге
 Шашылып шеті барды, ойла!
 Атбасар мен қалмаңтан
 Балығы тәтті су еді,
 Қызық бойын шандып ап,
 Сөзекісін салды, ойла!
 Қарқаралы деген тауларға
 Карқарасын шанышты, ойла!
 Бетеге мен қыңғи
 Берекесі қашты, ойла!
 Қылтау, шеті Созаңтан,
 Берекелі жерлерден
 Көкқорай шалқын қыра алмай,
 Шыбырып азаң кетті, ойла!
 Нұрада бар Ақмола,
 Есілде бар қараңкел,
 Екі қыңғи аузынан

Қараңкелді* салды, ойла!
 Баянаула, қызылтау
 Оны да көпір алды, ойла!
 Шыршітпенен қылаңтас,
 Қырықбенен жұбаптас,
 Ортасында қылыңып,
 Кетпейін десе жері тар,
 Кетпейін десе алдыңартын
 Қоршап алған көпір бар.
 Қылыңған қойдай қамалып,
 Бөйірінен шаншу қадалып,
 Сорлы азаң алды, ойла!

27)

Кеше қара қалмаң бөлінді,
 Бөлінгеннің белгісі:
 Бөрінің тармағы болысты.
 Уақыдадан азысты,
 Буыршындай тіздесті,
 Жамандықты іздесті,
 Бірін бірі қыңдесті.
 Жаулаған ханын қара оқ бас,
 Хан қысайса бөрі оқ бас.
 Ханын қалмаң жаулаған,
 Сөйткен қалмаң оқ баған.
 Сол қалмаңтың жұртынан
 Қышарқара, Көктөбе
 Иттей қылып қалмаған.

28)

Бөлі, бөлі қырек, бөлі қырек,
 Бөлі қырекей болыңыз.
 Судан суға шайғумен,
 Көліден қолға қоныңыз.
 Байлар қылы шоралар,

* Ақмола қаласын айтып отыр.

Бас ысыпты десін де,
Мама басып жөрііз.
Байсалды ыйге тсііз,
Айнала алмай ат елсін,
Айыра алмай жат ылсін.
Жат бойынан тлсін,
Бөрініз бір енеден туандай болыыз.
Бл, бл ырек, бл ырек,
Бөрылып шар жаз кні.
Боз мойынды, ср ырек
Клге онар жаз кні.
Кк каланы жаратып,
Кк дабылды байлатып,
Байлар ылы шоралар
Кл жаалар жаз кні.
Байлар ызы бикештер
ол блайдыау жаз кні.
ымызсыз жиынтой болса,
ызыы жоыты жаз кні.
ызыл турам ет болса,
ызаныш болар аз кні.
Мал бергені болмаса,
Пайдасы жоыты аз кні.

29)

Он екі айда жаз кслср,
с алдында аз келер.
Айтып айтпай немене
Заманамыз аз келер.
Сол заманы келгенде,
Атабаба ол берген,
Кожаларын ас керер.
Ноайларды алым деп,
улиедей керерсі.
Ноайларды байлары болар сазандай,
Слдесі болар азандай.
Аыретке баранда,
Асйекті ор ттан,
араны онан зор ттан,
Ноайларды пір ттан,

Татарсы сонда жаадыай!

30)

А сары атан еспелі,
Ел жайлауа шыан жрт.
Аты жолын кзетпей,
Жамандыты ттан жрт.
Мамырасып, бай болып,
Байсал тауып жортан жрт.
Хан жарлыын алмады,
Хана тізгін салмады.
Баяыдай баршындап,
Бір ауызды болмады,
ас трпайы болан жрт.

31)

Садыр, айда барасы,
Сарысуды кбелеп?
Сен аашса да мен ойман,
Арымапен жебелеп.
Енді алдынан шыайын,
Жауан кндей себелеп.
Амырзамды лтірді
А сойылмен тпелеп.
Арымаым барында
Жарыс алы келгенмін.
Азаматым барында
Алыс алы келгенмін.
Жасы болса сенімен
Табыс алы келгенмін.
Жаман болса шаншысып,
Шабыс алы келгенмін.
Сен танымай кетіп барасы,
Мен арын деген арыспын,
Азуы кере арыспын.
Сен бзау терісі шншіксі,
Мен гіз терісі талыспын.
Абылай алдында сен бітсе,
дандалытаныспын.

Егер Абылай алдында бітпесе,
Атасын білмес алыспын.
Көші кетер бір жаба,
Малы кетер бір жаба.
Көш соғынан жете алмай,
Есі шығар сол шапта.
Жар басына қонарсы,
Жарты лашы тігерсі,
Ауызынан ас кетер,
Ара көзден жас кетер.
Бұл ылыбы оймаса,
Сонау кеудедегі
Дулыдай бас кетер!

32)

Жал, қайрыбы баба деп,
Жабыдан айтыр салмаыз.
Алы малы арзан деп,
Жаман атын алманыз.
Жабыдан айыр салсаыз,
Жауға мінер ат тумас.
Жаман атын алсаыз,
Топқа кірер ұл тумас.
Жаман атыналғаны, —
Түркініне бере алмай,
Түсегіне жата алмай,
Тең құрбысы келгенде,
Оды жауап ата алмай,
Жаланда қор болғаны.
Таудан аққан тас бұла
Тасыса құяр теңізге.
Анша малы көп болса,
Бай қуанар егізге.
Жаманнан жақсы туса,
Жақсыдан жаман туса,
Тартпай алмас негізге.

Мырзалы қонаба пайда,

малға ас,
Батырлы жолдасқа пайда,
жанға ас.
тірік сөз о дағы пайда,
иманға қас,
ткір пышақ ола пайда,
ына ас.

34)

Асқар тауды қалғени, —
Басын мұнар шалғаны.
Көктегі бұлтты қалғени, —
Аса алмай таудан қалғаны.
Ай мен күннің қалғени, —
Еңкейіп барып батғаны.
Айдың шалқар қалғени, —
Мұз болып тастай қатғаны.
Аражердің қалғени, —
Ара астында қалғаны.
Алмегенде не алмейді,
Алімнің хаты алмейді.

35)

Бірі етек, бірі жең болған,
Ежелден саған ел болған,
Орта жөзден кісі жо.
Найзасының ұшы алтын,
Кіші жөзден кісі жо.
Енді бұған қарап тұрғаннан
Басқа ұялар ісі жо.

36)

Жиырма деген жасыыз,
Аып жатқан бұлақтай.
Отыз деген жасыыз,
Жарға ойнаған лақтай.
Ұры деген жасыыз,
Ерттеп ойған құр аттай.

Елу деген жасыңыз,
О да бір кшкен ел екен,
Алпыс деген жасыңыз,
айылымды кн екен.
Сексен деген жасыңыз,
араы тман тн екен.
Тошсан деген жасыда
Ажалдан баска жо екен!

37)

азақты ханы Абылай,
Аиыты аспана
шпастай ып торлады.
лаанасайды,
азақты амал орпаны.
айырмаыз, ханзадам,
Айтпасыма болмады,
Батырытті Бгембай!
иядан иу тгілсе,
Атты басын тартпаан.
исапсыз ол крінсе,
орпып жаудан айтпаан.
аза деген халынан,
Батыр шыан даынан,
арсыласан асылдар
орпасындай балыан,
Батырытті Бгембай!
Бтагы мйіз бпысы,
Саласында жайылан.
Мылты атан мергені
Киігін ойдай айырпан.
ланы пылындай тулаан,
Тлкісі иттей шулаан.
ыс ыстайтын жеріді
Сол сыылды тау ылан,
Батырынтті Бгембай!
Асу салан тас бзып,
Тарбаатай белінен.
ол ондырпан ос тігіп,
Борлы деген клінен.

алмагы шапан шулатып,
Ашуліні рінен.
оныс ылан наймана
Брін уып жерінен,
Батырытті Бгембай!
аракерей абанбай,
анжыалы Бгембай,
аздауысты азыбек,
Шашапы Жнібек,
Ормандай кп Орта жз,
Содан шыан трт тірек.
Тпыр болан сол еді,
Сіздей тре сарпа.
Бйгелі жерде ба болан
Сіздей жйрік тлпарпа.
айырмаыз, ханзадам,
Келмей тр аузым айтарпа,
Батырытті Бгембай!
кпе ылан ел шін,
Жауда кеткен кек шін,
азақты абыройарына
Сарып ылан бар кшін,
айырлы болсын халыа,
Сабыр ыл, ойлап келмесін,
ария келіп жырлап тр,
Ебегі сіген ер шін,
Батырытті Бгембай!

38)

лемді тгел крсе дс,
Алтын йге кірсе де,
Аспанда жлдыз аралап,
Ай нрын стап мінсе де,
ызыа тоймас адамзат!
лемді тгел білсе де.
ызыын олмен блсе де,
ызыты кні ырындап,
исынсыз кйге тсссе де,
мірге тоймас адамзат!
Жаындап ажал трса да,

Жаныңа ылыш ұрса да,
қалжырап, көңіл қарайып,
қарауытып кезі тұрса да,
өмітін қоймас адамзат!

39)

Қорғанды шағар қаласын
қазан білмес, сарт білер.
Төс айылдың батқанын
Иесі білмес, ат білер.
Ер жігіттің адірін
Ақайын білмес, жат білер.
Қойға қошқар қыт болса,
қозы қырттан қлмейді.
Қой бітерде қотаншы ит
Бөріге қой бермейді.
Ауылда адам бар болса,
Ауыл ала болмайды.
Ел иесі қыт болса,
Халқы ала болмайды.
Қлгісіз қыз болмайды,
Матасыз боз болмайды.
Қыз қарлығ ер болса,
Айтылмас шын қыз болмайды
Алтындай асыл қызыңді
қадіріне жетіп бағалап,
Тыңдайтын ер кез болмайды.

40)

Биік тауға жарасар,
Ыдынан тиген панасы.
Терең сайға жарасар,
Тобылқылы саласы.
Ер жігітке жарасар,
қолына алған найзасы.
Би жігітке жарасар,
Халқына тиген пайдасы.
Ақсақалға жарасар,
Тілеуі орлы аяласы.

Бөйбішеге жарасар,
Еміздіктеген сабасы.
Келіншекке жарасар,
Емшектегі баласы.
Қыз он беске келгенде,
Шашынан қып жаласы.
Бұл жалғанда бір жаман,
Ақайынның аласы.

41)

Қай, заманқай, заманқай,
Төсті мынау. тұманқай,
Істің бөрі қымнқай.
Баспақтанға жиылып,
Фани болған заманқай.
Қылыққандар жиылып,
Қыда болған заманқай.
Арқымағын жоғалтып,
Тай жоғірткен заманқай.
Азаматың қылапты,
Жұрт талың болған заманқай.
Арқымақтың жалы жоң,
Жабылар жалыменен теңелер.
Жақсылардың малы жоң,
Жамандар малыменен теңелер.
Арқымаң жалсыз, ер малсыз,
Алланың аманат қойған нұрсесі
Қай қыңи алары болжалсыз.

42)

Ханға жауап айтпасам,
Ханның көңілі қайтады.
Қандыра жауап қылесем,
Халқым не деп айтады?
Хан Абылай, Абылай,
Қайылы мұндай хабарды
Сұрамасаң не етеді?
Сұраған соң айтпасам,
Кісілігім кетеді.

Енді айтайын тындаса,
 Маған аңар ылымаса.
 Арадай судан ашып,
 Шөлге біткен бір дара.
 Шортан суға шыдамсыз
 Балықтан шыққан бір ара.
 Ойлама шортан шпас деп,
 Арадайға шыпас деп.
 Күн батыстан бір дспан,
 Аырда шығар сол тстан.
 Біз сары, кәсік,
 Бастығының аты поп.
 Күн шығысқа арайды,
 Шашын алмай тарайды.
 Құдайды білмес, діні жо,
 Жамандықта міні жо.
 Осы сынды бір кәпір,
 Аузыңбасы жән кәпір
 Жаяулап келер жұртыңа.
 Жаңалы шекпен кигізіп,
 Балды май жағар мұртыңа.
 Жемірлерге жем беріп,
 Ел амын айтқан жаңсыны
 Сүйлетпей қарар ұртына.
 Бауыздамай ішер қаныңды,
 Құлтірмей алар жаныңды.
 Апазға жазар малыңды,
 Есепке салар барыңды.
 Еліңді алар қолыңнан,
 Қаскер қылар қлыңнан.
 Тексізді тәрге шығарып,
 Басыңа ол күн тұғанда,
 Теңдік тимес қолыңнан.
 Бұл айтқан сөз, Абылай,
 Болмай қалмас артыңнан,
 Естісең міне қартыңнан!

43)

Алданменен ұрысып,
 Жеті күндей сұрісіп,

Сондағы жолдас адамдар:
 Аракерей абанбай,
 Анжықалы Бөкембай,
 Шаңшаңлы Жәнібек,
 Сіргелі ара Тілеуке,
 Араалпақ Қылышбек,
 Текеден шыққан Сатай бөлек,
 Шапырашты Наурызбай,
 Аумаң, Дәлет, Жепек батыр асында,
 Бақдәулеті басында.
 Сеңкібай мен Шойбек бар,
 Таңсық ожа, Мәмбет бар.
 Асқараудан Молдабай,
 Атарда жаксы алдырмай,
 Есенқұл батыр ішінде,
 Құкей батыр жиылып,
 Абылай салды жарлықты.
 Алдан ханды ашырып,
 Шеп салған жерін бөздырып,
 Құрысты атты Қыздырып,
 Асым ханның шешесін
 Хан Абылай алғанды...
 Жабы деген алмаққа
 Тырнағын атты батырды.
 Бөзұлып алмақ кеткен соң,
 Құкей батыр жиыл деп,
 Хан Абылай шақырды.
 Бір тәбеге жиылды,
 Құм тәбедей қылды.
 Бөліске олжа тәссін деп,
 Хан Абылай бөйірды.

44)

Басыңа біткен күнніңіз,
 Құттыболсын қлыңыз
 Хан Абылай атанды,
 Дүниеден шықпай мініңіз.
 Алтын тактың істінде,
 Құш жездің басын құрады.
 Жетім менен жесірге

Ешбір жаман ұылмады.
 Ұ ділетпен жұрді із,
 Ұ депті іске кірді із.
 Арманы бар ма, хан ием,
 Мұртебелі тәбеге
 Жауыңды алып жайлады.
 Жеті күн кіріп ұрыса
 Ұлімге басты байлады.
 Айтар сөзім осы дұр,
 Аңылы бар хан еді,
 Мұны тәбін ойлағын.

45)

Атам болған жиырма бес,
 Ұызыңты күнде ұыздыған,
 Асуды талқан бұздыған,
 Ұызды ауылды күргенде,
 Бұлақ датан жиырма бес.
 Төстен ашқан төлкідей
 Сылақ датан жиырма бес.
 Көлдіркөлдір кісінетіп,
 Көреңді мінген жиырма бес.
 Көрек тісін асқайтып,
 Сәлуды ұшқан жиырма бес.
 Іздесең де табылмас,
 Көрілік шіркін не ұылмас.
 Аяғыңды баса алмай,
 Келінбала келгенде,
 Ауызыңды аша алмай,
 Уақыттың ісі ұиынды.
 Уақытымыз жеткен соң,
 Айтыпайтпай немене,
 Мезгіліміз өткен соң.
 Жайнап тұрған ұызыл шоң
 Су ұұйылып ұшқан соң.
 Жайнап жүрген заманым,
 Басымнан бұйтіп күшкен соң.
 Уақытым жоң, не айтайын,
 Уақытым мені өткен соң.
 Уақытымның өткені,

Мезгілімнің жеткені,
 Ұ атты тамақ шайнара
 Мен пағырда тіс бар ма?
 Арыстандай аңыруа
 Бұдәнімде күш бар ма?

46)

Ұ ұбылып тұрған бұйшешек,
 Ұ урай болар соланда.
 Аңиың бұркіт тәмендер,
 Екі ұанат таланда.
 Сөге күрме, Абылай,
 Мен пағырда сын бар ма?
 Уақытым мұндай боланда.
 Уақытым кетті басымнан,
 Хан Абылай атанып,
 Жайнап шыңтың жасыған.
 Мейманасың толанда,
 Уақытыңыз боланда,
 Ұарашың ашар асыған.
 Ханның жаксы болмағы
 Ұарашының елдігі.
 Ұараша халы сыйласа,
 Алтыннан болар белдігі.
 Жаксы жігіт ұл туса,
 Патшадан болмас кемдігі.
 Айтсам сөзім таусылмас,
 Токталсын сөзім ендігі.

Ұй, Абылай, сен он бір жасыңда
 Ұншейінәк ұл еді.
 Он бес жаса келгенде,
 Аркада Ұбілмұмбет тұрені
 Тұйесін баған күл едін...
 Абылай атың жоң еді,
 Сабалақ атпен жүр еді.
 Жиырма жаса келгенде,
 Оны да күрген жерім бар.

Жаныс арабайды олында
Төндс туған ол еді.
Жиырма беске келгенде,
Бақты берді басыа,
Тақты берді астыа.
Отыз жаса келгенде,
Дүниедей кең еді.
Отыз бес жасқа келгенде,
Ара судың бетінде
Сығылып аңған сең еді.
Ұрың жаса келгенде,
Алтынды тонның жеңі еді.
Ұрың беске келгенде,
Жаңсың жаман демеді.
Елу жаса келгенде,
Ош жазды баласының
Атының басын бір кезеңге тең еді.
Елу бес жаса келіпсің,
Елу бес жаса келгенде,
Жаңсы болсаң толарсың.
Жаман болсаң, маужырап барып соларсың.
Алпыс бес жаса келгенде,
Арбір атқа қонарсың.
Жұмсасаң бала тіл алмас,
Атының арсы шауып қалмас,
Ар нешік күнің сол болар.
Еңкейіп ораң ораңа,
Тоңайып масаң терерге...
Жетпіс жаса келгенде,
Жетпіс деген жел екен,
Шала ауырып пір екен...
Жетпіс бес жаса келгенде,
Жылуы болмас ойынның,
Аруы болмас сойылдың,
Алмесең де жойылдың,
Ар атаңа ойылдың.
Сексен деген сор екен,
Шындап ұрған пері екен.
Сексен бес жаса келгенде,
Екі ара кезді алар,

Ауыздағы сезді алар,
Бойың дағы лді алар,
Бетіңдегі нұрды алар,
Бойың дағы шырды алар,
Аузың дағы тісті алар,
Бетіңдегі тәсті алар,
Аузың дағы істі алар,
Алмегенде нең алар?!

Тоңсан бес деген тор екен,
Дәйім жанның қоры екен,
Арқанын десең екі жағы ор екен.
Найза бойы жар екен,
Тәсіп кетсең тәбіне
Тәбі жоң терең көл екен.
Ел қонбайтын шөл екен,
Келмейтұғын неме екен!

Айысыз айы айың татқан, ханымдай,
Айырусyz жылғы бактырған, ханымдай
Алысыз атын аңштырған, ханымдай,
Ош жазден ош кісіні ұрбан қылсам,
Сонда алар ма екен жаныңдай!

49)

Көпшек санды көреді,
Төбияға жаратқан.
Ұрың сан ара алмаңты
Жарлығына қаратқан.
Айбалтасын алтынменен булатқан.
Алафасын арттырып,
Арпалап атты ұнатқан.
Лабашы деген бір еліні
Антыменен ұлатқан.
Ераншы мен Серенді
Тозындатып шулатқан,
Беріштесін жұрт естінен дулатқан.
Еңсесі биік боз орда
Салтанатқа орнатқан.

Болаттан шеге соқтырып,
 Шағырағын торлатқан.
 Шбу ердан бек (дарун),
 Жасыл көлге мұслихатқа келтіріп,
 Мыс табаққа толтырған.
 Азығын алайыдан ақтырып,
 Топпағын сом алтыннан соқтырып,
 Нығара көміс шаптырып,
 Былғары саба пістіріп,
 Шыны аяппен іштірген.
 Орындығын оймыштап,
 Ою нағыш салдырған,
 Сандығын сары алтынға малдырған.
 Көшсе қырығын арта алмас,
 Қырық мың атан тарта алмас.
 Қызыл аяқ мал жиып,
 Қалижесін алдырған.
 Алғын шығын аркалап.
 Бетіне бедер қамға салдырған.
 Туырлығын ара кес,
 Толылы бір тәттілігі,
 Қышпадан қыстатқан.
 Байтағын байып мал беріп,
 Байрақты жерге қыстатқан.
 Ақілдігін Наушеруан ақілге жеткерген,
 Жомартлығын Хатымтай жомарттан өткерген.
 Көнде мехман көзетіп,
 Кесекілеп ет берген.
 Имандынығы ісіне арап бет берген,
 Бір қандайдығы дидарын
 Сен көрмесең, кім көрер,
 Табандасқан дөшпанға
 Көнінде қылыш шауып өткерген.

50)

Ай, айтамын, айтамын,
 Мінген атың айтамын.
 Қылында емген, тайда емген,
 Көнінаның да арда емген.
 Дөненінде қыреткен,

Жібектен арқан сыйреткен.
 Бестісінде белі көшті болсын деп,
 Бес байталға салдырған.
 Алтысында аттай мұрнын танатқан,
 Жетісінде жетіп қалан шалдырған.
 Сегізінде серке сан деп атанған,
 Тоңызында тола семірген,
 Онында оң жыландай қарғыған,
 Ойнай басқан аяқтым,
 От орындай тұяқтым,
 Қиғаш қамыс қылақтым,
 Саптыаянтай еріндім,
 Сарымсақтай азулым.
 Сауырсын кере жараған,
 Кекілін қыздай тараған,
 Тостаған көзді торыны
 Топ тарқатай мінсене,
 Еліңнің қамын жесене.
 Есіліп келес айтсана,
 Айта да айта кетсін жартына.
 Мұздар да мұздар атсын мұртыға.
 Еш келмеді қыртыға,
 Кең Абылай, кең аям,
 Шұбар ағаш қыба жон
 Мекен еткен шөлде, аям,
 Телі менен тентегің
 Иіліп алдыға келді, аям!

51)

Кешер едің көш бастап,
 Көшкенің де қиғаштап.
 Атар-атар нар тіркеп,
 Қалы кілем жаптырып.
 Қайрақ қалса тастатпай,
 Алып келді таптырып.
 Қыздарыңа қызыл ала тон кигізіп,
 Қырмызыға малдырып,
 Көшке жорға мінеді,
 Жол бастінде салдырып.
 Бәйбішелер келеді көш алдында,

Жалпыз жалпыз бастырып,
 Көшіні айдынына састырып.
 Жолаушыны тоқтатып,
 Сары атанды бағыртып.
 Шаба кірсем сары ая,
 Көйіп берді мас ылып.
 Жолаушыны ырге, ырыға аағыртып,
 Жолаушы айта барар.
 Төшкен базары зор екен,
 Дөулеті оны шу екен.
 Су тілесе бал беріп.
 Сарты екен бөйбіше
 алдияға жұртына,
 ырығекті екен бөйбіше.
 Зәуре мен Батбадай,
 Келбетті екен бөйбіше!

52)

Көк көгершін, көгершін,
 Көк кептер шар жем үшін.
 Көк ала балан жамылып,
 Ерлер жортар мал үшін.
 Тең, тең үшін, тең үшін,
 Терек кестім сал үшін,
 Теніз кештім мал үшін,
 Атардан алдым кім үшін,
 (...) саба үшін,
 Жиынға барып орландым,
 Тендербымнан кем үшін,
 Аллаға карай зарландым.
 Төрте төрбан (...)
 Сілкіп ала байландым.
 Еділді арғы жағын
 Алты ай жөріп айландым...
 Салпы ерінді жылғы үшін.
 Естектен лаалаалы көп жылғы
 Айдап алдым бермеген.
 Жылғы иесі келмген,
 келсе дағы бермек жо...
 Алладан хықым келмей өлмек жо.

53)

Бағаналы орда, басты орда,
 Байсал орда онан жұрт.
 ара төлкі, кармалжын
 астаспай киген жұрт.
 А сары атан аспалап,
 Ел жайлауға шыған жұрт.
 Хақты жолын көзетпей,
 Жамандыты онан жұрт.
 Басаяғы бай болып,
 Бөсеке дүрен сөрген жұрт.
 Байтөбеті мағылдап,
 Байсал тауып өрген жұрт.
 Туырлығы ара кес,
 Тура, тура болан жұрт.
 Тоқты келсе саспаған,
 Шоралар сауымын іші тауыспады,
 Алар бөла сөтті жұрт.
 Көп жылдарға бек сактап,
 Есен де есен болан жұрт.
 Бағаналы орда, басты орда,
 Байсал орда онан жұрт.
 Мамырап ел болып,
 Байсалды жайлау табылды,
 Көлдей амға тесеніп,
 Көрікті ханым төскен жұрт.
 Ханым берген камға тон
 Жырау киіп кеткен жұрт.
 І карлар алшадап,
 Атпен тойға келген жұрт.
 Көріп туан көкше тай
 Көре астында ат болан жұрт.
 Көле келі (...)
 Көпке оныс берген жұрт.
 Көбе байлар семіріп,
 Көк бағары болан жұрт
 Көілдестер би болып.
 Көпке өенес айтқан жұрт.

54)

Ханымыз отыр ақ ұрып,
Халқымыз отыр бас ұрып.
Сабаны кел ордаға,
Ұран оыт молдаға.
Ханның сөзі тәзік деп,
Орынсыз сөзді жолдама.
Бұрынғы өткен бәрі өлді,
Ұарсы болма Аллаға.
Төле, қазабек кісіміз,
Жаңсы, жаман кішіміз,
Бұл сөзіме тәсіліз,
Дәміңізді ішіліз,
Риза болсаң өңдайға,
Төзелер сонда ісіліз.

55)

Бұл кісі жылқымен бірге бір ат берсін,
Майы бар екі жылқы өңр ат берсін.
Берсе ренжімей берсін,
Ренжитін болса егер,
Астымдағы көкшолаға өңдайым ұуат берсін.
Өзінде жоқ болса батырларынан сұрап берсін,
Аузында тісі жоқ артақ болып жәрмесін.
Барған кісінің шылбырын өзер
Тарпан болып жәрмесін.
Ұылаңдығы базардың шаған бөзіндей болсын,
сәлулығы тәрсің өзіндей болсын,
Жәрісі Бөңар жыраудың сөзіндей болсын!

АЛЫСТАН КЕЛГЕН АСЫЛ МҰРА

1)

Ай, Абылай, Абылай,
Жең беген жауың алмадыау,
Алмаған жерін аз алдыау.
Бетке алсаң есте қоймадың,
Алсаң тағы тоймадың,
Несібеңді елден ойладың.
Атаңды білмес көл едің,
Атаңтегіңді сұраса,
Арар ұранды жат едің,
Ұай жеріңде тәре едің?!
Жұлдызың туды оңынан,
Жан біткен ерді соңынан.
Онсан Алашбаласын
Жусатып ойдай ұрғіздің,
Жұмсап жұрсің олынан.
Ай, Абылай, Абылай,
Он бір ұана жасында,
Ұшейінбаң ол едін.
Он бес жасқа келгенде,
Ұбілмұмбет тәренің
Арпада жұріп ұанғырып,
Тәйесін баған ол едің.
Абылай атың жоң едіау,
"Сабала" атпен жұр едің.
Оны да көрген жерім бар,
Жаныс ұарабайдың қолында,
Төңде туған ол едің.
Жиырма беске келгенде,
Бакыт ұонды басыа,
Тағыт келді астыа.
Отызға ұбден келгенде,
Көңдіңниеге кенелдің.
Отыз беске келгенде,
Ұара судын бетінде
Соқтығып аған сең едің.
Ұырық жасқа келгенде,
Алтын тонға жең болдың.
Ұырық беске келгенде,
Жаңсығаман демедін.

Елу жасқа келгенде,
Ұш жүздің бар баласын
Бастап үзің келдің де,
Аттарының бастарын
Бір кезеңге тіредің.
Алпыс жасқа келгенде,
Жаңсы болсаң толарсың,
Жаман болсаң маужырап,
Жүңжіп барып соларсың.
Алпыс беске келгенде,
Ұрбір ата ұонарсың.
Жұмсаң балаң тіл алмай,
Ұатының ұарсы шабар ұялмай,
Көрген көнің сор болар.
Жетпіс жасқа келгенде,
Жаңғылып сәзден ұаларсың.
Жетпіс толған жел екен,
Шала ауырғанмен тең екен.
Жетпіс беске келгенде,
Жылуы болмас ұойнығың,
Ұауары болмас сойылығың,
Сәлкілдеп тірі жұрерсің.
Ұатардан шығып аулақтап,
Жан ұлазып ұаларсың.
Саалғашағың жәлкілдеп,
Мәжіліп ұбден боларсың.
Ұудем жерге жұрс алмай,
Бір суге жұк боларсың.
Ұлмсссң дс жойылдың,
Арпаттаға қойылдың.
Сексен деген сор скен,
Шындап ұрған пәріскен.
Сексен бес жасқа келгенде,
Екі ұара көзіңді алар,
Аузындағы сөзіңді алар,
Бойыңдағы ұліңді алар,
Бетіңдегі нұрыңды алар,
Төніңдегі шырынды алар,
Саудыратып тісінді алар,
Ұлмегенде не қалар?!

Тоған сан бес деген тор екен,
Дәйім жанның бұры екен.
Бұарынын десең біттылып,
Екі жабың ор екен.
Найза бойы жар екен,
Түсіп кетсең түбіне
Түпсіз терең кәл екен,
Елсіз жатқан шәл екен,
Келмейтұғын неме екен.

2)

Кәллі әлемді бұаратқан,
Ең алдымен Алланы айт.
Бойыңа жан таратқан
Аты жаңсы Тәңірді айт.
Тұрт шәдияр Мұстафа
Кітап ашқан ғалымды айт.
Мұхамметтің аяты,
Алла сөзі ғұранды айт.
Пайғамбардың сәндеті
Бес уақыты намазды айт.
Тәңірім салса аузыңа
Жан жолдасың иманды айт.
Жамандыңа жаңсылың
Еткен таза арынды айт.
Бұара ғылды бұа жарған
Наушаруандай әділді айт.
Арзы менен кәріні айт,
Лауға менен қаламды айт.
Бәдіретімен жаралған,
Он сегіз мың ғаламды айт.
Аған сия танытқан,
Дәуіт пенен ғаламды айт.
Сәйлеу үшін жаратқан,
Сөз анасы сәлемді айт.
Тірліктегі сыйласқан,
Ата менен анады айт.
Адам үшін жарасқан,
Ғызықты нәубет балады айт.
Бәлгеннен соң жер жәтқан,

Бұара бұалар денеңді айт.

3)

Бұбылып тұрған бәйшешек,
Бұурай болар солған соң.
Бұыран бұркіт түмендер,
Бұос топшысы талған соң.
Сәге кәрме, Абылай,
Мен пағырда сын бар ма?
Уақыт мынау жеткен сон!
Уақытым кетті басымнан,
Жылдарменен таласып.
Жайнап шықтың жасыңнан,
Хан Абылай атанып.
Малмен ісің болғанда,
Уақытыңыз толғанда,
Бұарашаң қашар басыңнан.
Ханның жаңсы болмағы, —
Бұарашаның елдігі.
Бұараша халың сыйласа,
Алтыннан болар белдігі.
Жаңсы бәйел бәл туса,
Патшадан болмас кемдігі.
Аталы сөзім таусылмас,
Бәзің бәартын ендігі.

Он сегіз мың ғаламды жаратқан,
Айтар болсаң Алланы айт.
Кемелді етіп санатпен,
Саулың берген тәңірді айт.
Аузыңа иман бәйірткен,
Бәалиассалам Мұхамметті айт.
Мәсылман болсаң алдымен,
Іншаллаһи бисмәлданы айт.
Таһертсәз азан шағырған,
Дауысы сәлу молданы айт.
Бәз жынысының ішінде
Дауысы ащы тырнаны айт.

Тауың жәнді таз тырна
 Таңыршаң жерге қонбас па?
 Таралып жәні қалмас па?
 Аң сәңгіар қыстың баласы
 Қыда алтау тумас па?
 Солардың да ішінен
 Біреуі қана алғыр болмас па?
 Алғырының белгісі,—
 Қызылтан жемді ілмес пе?
 Бірге туған қылас
 Бірге сауға жемес пе?
 Қызы аштан қолсе де,
 Жемінен бөліп бермес пе?
 Сөйтіп жүрген кезінде.
 Алғырынан айрылса,
 Қызынаты тәптен қайрылса.
 Қызыс жаманы жапалаң
 Оған да қор болмас па?
 Адамзаттың баласы
 Атадан алтау тумас па?
 Атадан алтау туғанмен,
 Солардың да ішінен
 Біреуі қана арыс болмас па?
 Арысының белгісі,—
 Ісінен айқын болмас па?
 Сол арысы барында,
 Жоржасы болса мінісіп,
 Торжасы болса киісіп,
 Толқамалы қызымшы қыстап,
 Толқап дұруен сырмес пе?
 Сөйтіп жүрген кезінде,
 Арысынан айрылса,
 Ел шетіне жау келсе,
 Ел ішіне дау келсе,
 Бел буып жауға шаба алмай.
 Белдесіп жауды жеңе алмай.
 Ортасында бар жаксының
 Қызыдірін де біле алмай,
 Қызыдірдің қымет қыла алмай,
 Артында қалған жамандар

Басқбасына тозбас па?

5)

Керей, қайда барасың,
 Сырдың бойын қыбелеп.
 Сендер кашсаң, мен қойман,
 Арқымаңпен жебелеп.
 Енді алдыңнан шықайын,
 Жауған қынше себелеп.
 Аңмырзамды қытірдің
 Аң сойылмен сабалап.
 Мен арқын деген арыспын,
 Азуы алты қырыспын.
 Сен бөзау терісі шыншіксің,
 Мен қығіз терісі талыспын.
 Абылай алдында бітіссең,
 Қызыдандалы таныспын.
 Егер Абылай алдында бітпесең,
 Атасын білмес алыспын.
 Қызыш қытер бір жаққа,
 Қызы қытерсің бір жаққа,
 Қызы соғынан салпақтап,
 Есің қытер сол шақта.
 Жар басына қыамалып,
 Жарты лашың қытерсің.
 Аузыңдағы асың қытер,
 Қызыздеріңе жасың келер,
 Бөлі қылыңды қыоймасаң,
 Сонау кеудеңдегі қыалқайған
 Дулықалы басың қытер.

6)

Қылемді тәгел қырсе де,
 Алтын қыйге қырсе де,
 Аспанда жылдыз аралап,
 Ай нұрын қыстап мінсе де,
 Қызыққа тоймас адамзат.
 Қылемді тәгел білсе де,
 Қызықын қолмен бөлісе де,

Айылы кәні бабарып,
Азалы кәйге тәссе де,
Мірге тоймас адамзат.
Жаындап ажал тәнсе де,
Жанына ылыш ұрса да,
Алжырап кәкіл арайып,
Арауытып кәзі тұрса да,
Мітін ізбес адамзат!

7)

Ай, заманай, заманай,
Басты мына таманай,
Істі бірі кәмінай,
Баспа, тана жиылып,
Пәни болған заманай!
Алғандар жиылып,
Ада болған, заманай!
Арымағын жоалтып,
Тай жігірткен, заманай!
Азаматын алатып,
Ел талыған, заманай!
Арымағы жалы жо,
Жабылар жалымен теңелген,
Жасыларды малы жо,
Жамандар малымен теңелген,
Мына заман ай заман,
Толып жатқан, заманай!
Арыма жалсыз, ер малсыз,
Алланы аманаты болған жан
Алай алар болжалсыз,
Толандырған, заманай!
Шашырап жатқан аңдар кәп,
Шашылып жатқан малдар кәп,
Айсыбірін айтарсы,
Айта берсе сәздер кәп.
Ай алдында теңбешік
Ерттеулі тұрған ат болар.
Кәпті кәрген ария
Жазулы жатқан хат болар.
Азінен тұған бел бала

Саудагердей сарт болар.
Азімен бірге туысқан
Алаштан бетер жат болар.
Сиынған пірін саудалар,
Бір ақдайға шет болар.
Атермемен кетер ме
Жарлыжабыбай байақстар?
Байды малын кәтерме,
Тайып кетсе табаны,
Алтіріп алса пәлесін
Тәлеуге шашы жетер ме?
Азды да ісі бітер ме,
Кәпті де ісі жетер ме?
Кәп ішінде бір жалғыз
Анша сәйлеп отырса,
Ақпаса сәзі атер ме?

8)

Абылай ханны асында,
Бәреке жырлайды.
Жырлағанда не дейді,
Соғыспа деп жырлайды!
Зарын аосып жырлайды,
Соғыспа деп жырлайды,
Бәар деген кәрііз!
Соғыспен кетер сәнііз,
Жауласты жолды сәймеіз.
Мынау жалған сәм дәние
Атпейді менен демеіз.
Сырдарияны суынан
Кесіп әрі әтііз.
Аш жыл малды тусытып,
Жиделібайсын жетііз.
Шарайлы жерді айығы, —
Адамы жәзге келмей алмеген,
Малы екі рет тәлдеген,
Елжәртының камы ашін,
Солай таман кетііз.
Мені жасым тоған аш,
Мәнан былай сәйлеуім

Маған болар өлі көш.
Өліп алатын тай үшін,
Иен алатын сай үшін,
Өйлемандар жанжал, ерегес.
Егер тілімді алмасан,
Ай, Абылай, Абылай,
Сені мен алғаш көргенде,
Тұрымтайдай өл едін.
Түркістанда жөр еді,
Өбілмөбет түрөні
Өызметінде түр еді.
Өалтылдап жөріп көнелткен,
Өйсіндегі Төле биді
Төйесін баған өл еді.
Сен жиырма беске келген со,
Бағанды да басыа,
Алтын тақты өстінде
Ақ сөзәрдай төледі.
Дөулет бітіп басыа,
Өызыр келді асыа,
Бейішке на төнеді.
Алыстан тоят тіледі,
Өылышыды таса біледі
Алмаса жауыды өоймады,
Алса да өсте тоймады,
Ырыздыты елден ойлады.
Уа, сен өанжыөалы Бөгенбай,
Тоөымы кеппес өры еді.
Төн жастанып жөр еді,
Өабанбайдан бөрын найзады
Өашан жауөа тіреді?
Абылайөау, Абылай,
Момынөа келіп бек болды,
Атады өөпас өл еді.
Өарсы менен өөзарда
Жалаөая жөр еді.
Жалаөая жар кешкен,
Бөз тоөыөан сарт еді.
Ата тегіөді сөраса,
Арар өранды жат еді,

Өай төріөмен төре еді?
Шешеөді жөне сөраса,
Өай алтынныө буы еді?
Оны да мен білуші ем,
Төрікпенніө жерінде,
Өашып жөріп көнелткен
Мөскеніө өара көөі еді.
Жөлдызыө туды оөыөнан,
Жан біткен ерді соөыөнан,
Аө жол тапты көніөіз.
Арсы менен көрзіге
Тайталасты өніөіз.
Өзіө болған көніөде
Жерөжиөанөа сыймады,
Азат болған өөлыөыз.
Ашуланба, Абылай,
Ашулансаө, Абылай,
Көтерермін, көнермін,
Көтеріп өазыөа салармын.
Өкпеө менен өабынба,
Өтіө менен жарылма,
Басына мөнша көтерген
Еліөе жаулыө саөынба!
Көнінде мендей жырлайтын,
Мініөді айтып сынайтын,
Тоөсан өштегі өария
Ендіөрі саөан табылмас!

9)

Айналасын жер төтөан,
Айды батпас демеөіз.
Айнала ішсе таусылмас
Көлді бітпес демеөіз.
Өөрсөөы өөшаө байлардан
Дөулет таймас демеөіз.
Тірнектеп жөріп іс өылөан,
Жарлыны жарлы демеөіз.
Жарлы байып, төө келіп,
Жайлауөа кешпес демеөіз.

Ұ арайласар кімі жоу,
 Жалпызды жалпыз демеу із.
 Жалпыз да кәпке теуеліп,
 Бір майданда жолыуып,
 Кегін алмас демеу із.
 Ұ Ұлан жортқан Ұ у шөлге
 Ұ урай бітпес демеу із.
 Ұ урайы шалпын кәк жонда
 Ұ Ұлан жортпас демеу із.
 Ұ Ұрсауы жуан боз бие
 Ұ Ұлын салмас демеу із.
 Ұ улы туған Ұ Ұлаша
 Ұ Ұрсау танбас демеу із.

10)

Ай не болар кәннен соу,
 Кән не болар айдан соу?
 Ұ Ұлпырып Ұскен бәйшешек
 Ұ урай болар солған соу.
 Хандар киген Ұ амға тон
 Мата болар тозған соу.
 Төрте отырған Ұ арт Ұ азы
 Төреден жауылар малдан соу.
 Дәу гелек арба жөре алмас,
 Ұ ос арысы сынған соу.
 Жігіт жауысы бола алмас,
 Алғаны жаман болған соу.
 Ұ осыла кәшкен Ұ ос орда
 Ұ осыла Ұ онбас малдан соу.
 Бала Ұ ркешті сары атан
 Ұ ом жасамас майдан соу.
 Төсі аршынды сәлуды
 Кәйі белгілі байдан соу.
 Байды Ұ Ұлы кәрпелдес,
 Шә балауы тартады,
 Айдап жөрген малдан соу.
 Ұ лдемен басын ораған,
 Тарау пен шашын тараған,
 Ұ иаштап Ұ ырын Ұ араған,
 Езуін ашып кәлгенде,

Кәрек тісі Ұ асқан,
 Бәрала басып бәлау тап,
 Ұ ынай белін буынған,
 Не болар ол ерден соу?!

11)

Ақсамнан биік тау болмас,
 Баурында Ұ ащқан кәзен кәрінбес.
 Ертістеп Ұ лкен су болмас,
 Ақанда беті білінбес.
 Ұ арауайдан артыу ну болмас,
 Ішінен аспаны кәрінбес.
 Ақшам батпай кән шыу пас,
 Ажал жетпей жан шыу пас.
 Ақ тау атпай кән шыу пас,
 Асыуғанмен жаз келмес.
 Етекте кессеу жеу болмас,
 Ежелгі жау ел болмас.
 Ұ ара Ұ ойдын терісін
 Сабындап жусан ақармас.
 Жалған кәуіл табылмас,
 Ұ аратордай Ұ аз болмас.
 Шауала келмей жаз болмас,
 Шауған болмай боз болмас.
 Іштен Ұ ыуыр туғанды
 Тезге салсау тәзелмес.
 Ұ анша бауыпқау сау да,
 Ұ зінен тумай Ұ л болмас.
 Екі жауы Ұ ас болмас,
 Екі жаман дос болмас.
 Дос болғанмен хош болмас.
 Екі жауы дос болса,
 Дос болса тәбі бос болмас.

12)

Бірінші тілек тілеу із,
 Бір Алладан жазбаса.
 Екінші тілек тілсу із,
 Ұ зәзіл, пасыу, залымныу

Тіліне еріп азбаса.
 Бірінші тілек тіленіз,
 Кірлі кәйлек кимеске.
 Төртінші тілек тілеңіз,
 Төсек тартып жатпаса.
 Бесінші тілек тілеңіз,
 Бес уақыт бес намазды
 Біреуі аза алмаса.
 Алтыншы тілек тілеңіз,
 Алты аманат ақ орда,
 Ардақтаған аяулы
 Көңінде барып біреуге
 Тегін олжа болмаса.
 Жетінші тілек тілеңіз,
 Желкілдеген ту келіп,
 Жер байысқан қол келіп,
 Содан сасып тұрмаса.
 Сегізінші тілек тілеңіз,
 Сегіз иыр шартарап
 Жер тұлданып тұрмаса.
 Тоғызыншы тілек тілеңіз,
 Төреңіз таңтан таймаса.
 Тоғыз сандық ақарт баба
 Тойға жаяу бармаса.
 Оныншы тілек тілеңіз,
 Он ай сені көтерген,
 Омыртқасы бзілген,
 Аязды көңде айналған,
 Бұлтты көңде толғанған,
 Тар құрсағын көңейткен,
 Тас емшегін жібіткен
 Ана бір ақырап алмаса.
 Он бірінші тілек тілеңіз,
 Он бармағы быналы,
 Омырауы жұпарлы,
 Иісі жұпар ақпыған,
 Дауысы құдай сақпыған,
 Назыменен көлдірген,
 Қолыменен сыйдірген,
 Ардақтап жүрген бикеші

Ара жамылып озадап,
 Айырып жесір алмаса!

13)

Алыстан ызыл көрінсе,
 Манат емей немене?
 Көтеріліп шаған соң,
 Аманат емей немене?
 Екі жақсы бас қосса,
 Санат емей немене?
 Қазасын сыйласа,
 Азамат емей немене?
 Қазінісін аяса,
 Озат емей немене?
 Қамшылаумен жүгірсе,
 Шабан емей немене?
 Айтқанды білмесе,
 Жаман емей немене?
 Қалақанды бермеген
 Саран емей немене?
 Ел еңбегін көп жеген
 Арман емей немене?
 Ішіне бөккен құлыны
 Амал емей немене?
 Сусақанда ішкен су
 Шекер емей немене?
 Еңбексізге біткен мал
 Бекер емей немене?

14)

Азақты ханы Абылай,
 Абылай ханым, бұл қалай?
 Ақынды аспанға
 Шпастай ұып тастады.
 Құлағанға құсады,
 Азақты бір құрғаны.
 Айырмаңыз, ханзадам,
 Айтпасыма болмады,
 Бақырыңіз тіті Бөгенбай!

Оиядан Оиу тОгілсе,
Атынын басын тартпаОан,
Оисапсыз жау кОрінсе,
ТОршігіп беті ОайтпаОан.
ОазаО атты халОыОнан,
Батыр шыООан даООыОнан,
ОарсыласОан Оайрылып,
ОорОасындай балОыОан,
БатырыО Отті БОгенбай!
БОтаОты мОйіз бООысы
Саласында жайылОан,
МылтыО атОан мергеніО
Киігін Оойдай ОайырОан.
ООланыООлындай тулаОан,
ТОлкисі иттей шулаОан.
Оыс Оыстайтын жеріОді
АО етімен тау ОылОан,
БатырыО Отті Бегенбай!
Асу салОан тас бОзып,
ТарбаОатай белінен,
Оол ОондырОан Оос тігіп,
БОрлі деген кОлінен.
ОалмаОты шапОан шулатып,
АОшулініО Орінен.
Ооныс ОылОан найманОа
БОрін Оуып жерінен,
БатырыО Отті БОгенбай!
Оаракерей Оабанбай,
ОанжыОалы БОгенбай,
Оаз дауысты Оазыбек,
ШаОшаО Олы ЖОнібек,
Оормандай кОп орта жОз,
Содан шыООан тОрт терек,
ТООыр болОан сол еді,
Сіздей тОре сОООарОа.
БОйгелі жерде баО болОан,
Сіздей жОйрік тОлпарОа.
ОайОырмаОыз, ханзадам,
Келмей тОр аузым айтарОа,
БатырыО Отті БОгенбай!

Окпе ОылОан ел Ошін,
Жауда кеткен кек Ошін,
ОазаОтыО абыройОарына
Сарып ОылОан бар кОшін,
Оайырлы болсын халОыОа.
Сабыр Оыл, ойла келмесін,
ТаОдырдыО керемет келтесін.
СорОалатып кОз жасын,
ОарияО келіп жылап тОр,
Егіліп кеттік ер Ошін.
БОгіліп кетті бел де шын,
ЖоОтау айтып тОрмыз тек,
ЕОбегі сіОген ер Ошін,
БатырыО Отті БОгенбай!

15)

КОрілік шіркін не Оылмас,
АяОыО Оалар басылмай.
ОолыОа таяО Остатар,
БОгілер беліО жазылмай.
КеліндеріО келгенде,
АузыО Оалар ашылмай.
УаОыттыО ісі ОиынОаО,
КОрілік Обден жеткен соО,
АйтыпОайтпай не керек,
Мезгіліміз жеткен соО.
Кеудедегі жалынООрт
Су ООйылып Ошкен соО.
ЖастыО дОурен, жалын мОрт
Басымыздан кОшкен соО.
АйтуОа бОрін Олім жоО,
УаОытым меніО Откен соО.
КОрілік шіркін не Оылмас,
Мезгіліміз жеткен соО.
Оатты таОам шайнарОа
Мен паОырда тіс бар ма?
Арыстан ем айбарлы,
БОл кОнде ОауОар, кОш бар ма?
КОрілік шіркін не Оылмас
Мезгіліміз жеткен соО.

16)

Артуарту бел келсе,
Атан ерлер бәгіліп.
Алыстан ара, ша кәрсе,
Тәлпар шабар тігіліп.
Ел шетіне жау келсе,
Ерлер шыар тәрініп.
Ел ішіне дау келсе,
Шешен сәйлер жәгініп.
Тентекпен ел бәлінсе,
Билер шешер жәгінтіп.

17)

Балалы он жасыыз,
Балын әскен әәраатай.
Жиырма деген жасыыз,
Апып жатан бәлаатай.
Отыз деген жасыыз,
Жарда ойнаан лаатай.
Әыры деген жасыыз,
Ерттеулі тәран әәр аттай.
Елу деген жасыыз,
Ол да бір әлкен бел екен.
Алпыс деген жасыыз,
Әайы, мәәды шәл екен.
Жетпіс деген жасыыз,
Жетім әалан кән екен.
Сексен деген жасыыз,
Әараы тәман тән екен.
Тоған деген жасыыз,
Ажалә таяу ман екен.

18)

Мінген аты әрыса,
Кәз кәрім жер мәә болар.
Әара кәзден нәр тайса,
Бір кәруі зар болар.

Жаман сайә су тәссе,
Әткел бермес әтуге.
Әайырымсызә мал бітсе,
Сусын бермес ешкімге.
Жаман болса аләаны,
Кәні әара кешерде.
Әымбатты есіл бір басы
Еәкейіп кетер кеселге.

19)

Әле — сәзді данасы,
Шындыты шыра анасы.
Жаныны жайлы панасы,
Ойыны әткір санасы.
Шын жолында сәйлесе,
Басыә келер пәлесі.
Сонда да басыды име сен,
Жазылар әле жарасы.
Шыаннан шыар шыәанны,
Жабылар саан жаласы.
Ондайды сәзін тыдаса,
Ескі дауды шаласы.
Әтірікті шын әылан
Кәндестікті хәласы.
Аәылыә кәнбейтін
Арам ойы шарасы.
Айтәаныә жәрмейтін
Кәәіліе бәккен аласы.
Әле ойлап есіме
Тәседі әаза данасы.
Ауыл маын мал жесе,
Ауыл сәнін кетіреді.
Елді ішін дау жесе,
Елді сәнін кетіреді.
Кәрші аралас әтпесе,
Кәәілді кәркін кетіреді.
Абысын тату әтпесе,
Аәайын сәнін кетіреді.
Аәайын тату әтпесе,
Әлысты сәнін кетіреді.

Бірін бірі кешпесе,
Ең соңында ыштсеіп,
Арайып аны кектесіп,
Бірін бірі өлтірер.

20)

Алтын, күміс байда бар,
Сақтаған орап бөлдемен.
Айрығы бітеу қойда бар,
Ағысы, жазы борланған.
Жөйрік жарау атта бар,
Бөйгені жылда бөймаған.
Аныла арап жымиған,
Бөралған бикеш тағы бар,
Назына жаны бөймаған.
Амірді сырлы жағы бар,
Ойынды бөліп бөймаған.
Адамзатты бағы бар,
Тірлігінде тойлаған.
Аледе мені хағым бар,
Анаат аылмай ойлаған.
Ойланындар, жарандар,
Сөзіме бір толғанған.
Бөл күнімде орным тар,
Елім үшін тарманған.
Шөлде суға болдым зар,
Төтегім төтеп зарланам.
Бөл тірліктен алдым зар,
Жаным төгіліп жалғаннан.
Ажалдан кім алаған бар,
Өтті күнім арманған.

21)

Асар тауды өлгені,
Басын аырау шалғаны.
Көктегі бөлтты өлгені,
Аса алмай таудан калғаны.
Ай мен күннің өлгені,
Ең кейіп барып батғаны.

Айдын шалғар өлгені,
Мөз болып тастай батғаны.
Ара жердің өлгені,
Ара астында жатғаны.
Өлмейді, не өлмейді,
Жағсының аты өлмейді.

22)

Алмаса айнар азайып,
Аған дария суалмас.
Алмаған алды бір зайып,
Сөйегі ді жоғалтпас.
Абылайымсы алатан,
Отыны болсын жантаған.
Аатыны болсын алмаған,
Аосыны болсын азаған,
Сегіз аныр шартарап,
Төрт абыла төгел боп,
Төріде отыр, салмаған.
Он екі айда жаз келер,
Көктемеде аз келер.
Айтыпайтпай не керек,
Дөурені аз келер.
Сондай заман жеткенде,
Шааырағы күл болар.
Еліе аауіп төнгенде,
Ата арпағы өл болар.
Ааралары бас болар,
Ааскөйлері бас болар.
Орыстар келер аалым боп,
Аулиедей күрінер.
Боптары болар сазандай,
Кітабы болар азандай...
Ааыретіе баранда,
Аасөйекті аор төттан,
Аараны одан зор төттан,
Орыстарды пір төттан,
Сорлы болған азағым,
Тартарсы солардан жазадыай!

23)

Жар басына ыңбаңыз,
Дауыл соңса ый кетер.
Жатпа тізгін бермеңіз,
Жазасынан бас кетер.
Жаманмен жолдас болмаңыз,
Көрінгенге көлкі етер.
Жаңсымен жолдас болсаңыз,
Айрылмаспа серт етер.
Ит жөгіртіп, ыс салса,
Тоныңды тегел тәлкі етер.
Шын досымен сырласпа,
Езіліп ерек сыр шертер.
Сыпайыпа сыр айтса,
Аңырын пана бәлкі етер.

24)

Бәл, бәл ыйрек, бәл ыйрек,
Бәл ыйрекей болыңыз.
Судан суға сөңгімей,
Көлден көлге оныңыз.
Бай ылымен бас осып,
Алшаң басып жөріңіз.
Біліктімен көңесіп,
Байсалды ыйге тәсіңіз.
Әсек таңған ат елсін,
Іші көйіп жат әлсін!
Жат бойынан тәңіліп,
Арам ойы оң болсын.
Бір енеден туғандай,
Ортаңда бірлік тоң болсын.
Бәл, бәл ыйрек, бәл ыйрек
Бәлдырап ышар жаз көңі.
Боз мойынды сәр ыйрек
Көлге оңар мәз көңі.
Бәралған назды сәлулар
Көл жағалар жаз көңі.
Бағылан өскен шоралар
Ұыз ыдырар саз көңі.

Ұмызсыз жиын, той болса,
Ұзықты болмас жаз көңі.
Ұзыл турам ет болса,
Ұзығаныш болар аз көңгі.
Мал бергенің болмаса,
Пайдасы болмас аз көңі.

25)

Көктен бәлт сәгілсе,
Көккіреп жаумай не пайда?
Ара көзден жас шыға,
Амыңпасаң не пайда?
Дін мәсылман болмаса,
Тіл мәсылман не пайда?
Ұызда ылың болмаса,
Өр шырайдан не пайда?
Ерге дәулет бітпесе,
Ұзыл тілден не пайда?
Мал араға жөңмесе,
Өр айтқаннан не пайда?
Байға ыайыр бітпесе,
Малынан келер не пайда?
Әзіңе еркіндік бермесе,
Азат бастан не пайда?
Шын ыуанып көлмесе,
Ыржиюдан не пайда?
Әзге алып еліңді
Билегеннен не пайда?

26)

Жарандарым, ыойсаң дес,
Әлеңді өмір тудыған.
Бір кезім бар көп елес,
Көліме із алдырған.
Дауыл болған жиырма бес,
Далбасамен ыағытқан.
Батыр болған жиырма бес,
Беті ыайтпай танытқан.
Бура болған жиырма бес,

Ұзықты шақты ыздырған.
 Арам болған' жиырма бес,
 Асауғалған бздырған.
 ызды ауылды кргенде,
 Бландатған жиырма бес.
 Тскейде жортған тлкідей
 Сығлағаған жиырма бес.
 Арырата кісінетіп,
 Айыыр мінген жиырма бес.
 Крек тісін асштып,
 Слуды шшған жиырма бес.
 Блбл боп шты кзімнен,
 Іздесем де табылмас.
 кінтіп ткен одырмай,
 Ойымдасы, жиырма бес!

27)

Жалғайрығы баба деп,
 Жабыдан айыыр салмаыз.
 алығ малы арзан деп,
 Жаманнағ атын алмаыз.
 Айтғанымды тексермей,
 Алдыартығды тектемей,
 Жабыдан айыыр салсаыз,
 Жауға мінер ат тумас.
 Ағлымды ескермей,
 Жаманнан атын алсағыз,
 Топға тсер л тумас.
 Жаман атын алғаны,
 Тркініне бере алмай,
 Теғрбысы келгенде,
 Оғды жауап ата алмай,
 Жалғанда ор болғаны.
 Таудааған тас бллак,
 Тасыса аяр теізге.
 анша малы кп болса,
 Бай уанар егізге.
 Жаманнан жағсы туса да,
 Жағсыдан жаман туса да,
 Тартпай оймас негізге.

28)

Ағтығйі Мешінде,
 Ағағдай кешімді.
 Арамзанығ улығы
 Таппайды еш кесімді.
 Алла жағтаған зар болмас,
 Ағтығ жолы тар болмас.
 Тар пейілді кеімес,
 Кеғ пейілді кемімес.
 Илағим Халел жасаған
 Тэірімйі Кебені.
 Ерлер шін жасаған
 Садағ, сауыт, жебені.
 Сол себепті, жарандар...

29)

алданменен ырысып,
 Жеті күндей жрісіп,
 Абылайдығ асында
 Бастарын бай тігісіп,
 Сондай ауыр жорыға.
 андыжаппен соыста
 Бірге болған батырлар
 Мыналар сді егесіп:
 аракерей абанбай,
 анжығалы Бгенбай,
 Беті айтпас арыстар,
 Шағшағлы Жнібек,
 Серкеара Тілеуке,
 арағалпағлащбек,
 Тігіден шыған Ертерек,
 Шапырашты Наурызбай,
 даменде Жібекбай асында,
 Бағдүлеті басында.
 Сегібай мен Шйбекбай,
 Тағсығожа Мамыт бар,
 асарағлы Молдабай,
 атардан жағсы алдырмай,

Айнал, Батый ішінде.
Әкей батырды жиысты,
Абылай салды жарлыты.

30)

Асқар ата іспетті,
Ел жайлауынан көшкен жұрт.
Зар илеп баспай өксікті
Ауыр көнді кешкен жұрт.
Ақты жолын көзетпей,
Жамандықты тартқан жұрт.
Сабыр етпей сандалып,
Сайда көшіп жортқан жұрт.
Өз ақасын сыйламай,
Өзгені соғынан ерген жұрт.
Ханына тізгін бермеген,
Орысқа ырыын болған жұрт.
Ханны ойын білмеген,
Жауынан таланып алған жұрт.
Ойы кетіп сенделген,
Тозтоз болған бізді жұрт.
Ақ табан болып шұбырған,
Ата онысынан ауған жұрт.
Бір ауызды болмаған,
Тозуды тосқан бізді жұрт.
Бұларды мінша жылатқан,
Сайағтай саясыз бізді жұрт.
Сендер үшін толғатам,
Өзінен өзі безбе, жұрт!

31)

Ханға жауап айтпасам,
Ханны көкілі айтады.
Өандыра жауап айтпасам,
Халым не деп айтады?
Хан Абылай, Абылай,
Өайылы міндай хабарды
Сұрамаса не етеді?
Сұраған соң айтпасам,

Кісілігім кетеді.
Енді айтайын тыңдасаң,
Маған ақар ылма сен.
Өарағай судан ышығап,
Шөлге біткен бір дара.
Шортан шөлге шыдамсыз
Балытан шыққан бір өара.
Ойлама шортан өшпас деп,
Өарағайға шығас деп.
Көнбатыстан бір дөшпан,
Ағыр да шығар сол тұстан.
Өзі сары, көзі көк,
Діндарының аты боп.
Көңшығысқа өарайды,
Шашын ылғи тарайды.
Өөдайды білер діні жоң,
Жамандыққа міні жоң.
Осы сынды бір көпір,
Аузыңбасы жөн көпір.
Жаяулап келер жұртыңа,
Жағалы шекпен кигізіп,
Балды май жағар мұртыңа.
Жемірлерге жем беріп,
Ел өамын айтқан жаңсыны
Сөйлетпей өрар өртына.
Бауыздамай ішер өаныңды,
Өлтірмей алар жаныңды.
Өағазға жазар малыңды.
Есепке салар барыңды.
Еліңді алар өолыңнан,
Өскер өылар өлыңнан.
Бұл айтқаным, Абылай,
Болмай өоймас артыңнан.
Тексізді түрге шығарып,
Істетер сөмдеңіңді өйғарып.
Асан сөзі осылай,
Бөгін өшін ақ өрған.
Жауабыма өандың ба,
Естіп болып өартыңнан!

32)

Көпшек санды көренді,
Табиғатына жаратқан.
Қыры сан қара алмағы
Жарлығына жаратқан.
Айбалтасын алтынмен булатқан,
Еңсесі биік ақ орда
Салтанатқа орнатқан.
Болаттан шеге соғытырып,
Шағырағын торлатқан.
Қшбу барлық бектерін
Мәслихатқа топтатқан.
Зәмір суын мыс табаққа толтыртқан,
Қазығын ақ көмістен қақтыртқан.
Көксе қыры ер арта алмас,
Топағын сом алтыннан соқтырған.
Нағыра көміс шаптырып,
Былғарысына піштіріп,
Шыныақпен іштірген.
Орындығын оймыштап,
Оюнағыш салдырған.
Сандығын сары алтынға малдырған.
Көксе қыры тәйе арта алмас,
Қыры қіз тарта алмас,
Қызылая мал жиып,
Қалжасын да алдырған.
Алған шығын аралап,
Бетіне бедер қамға салдырған.
Туырлығы қарақис,
Төгілген бір төндігін
Шәпадан қыстатқан.
Байтағы байып, мал беріп,
Жапырағы жерге қыстатқан.
Қаділдігі Наушаруанға беткерген,
Жомарттығы қатымтай жомартты өткерген.
Көң мейман кузетіп,
Кесе толтырып ет берген.
Имандыны ісіне қарай бет берген.
Бір қандайды дидарын
Сен көрмесен, кім көрер?

Табандасқан дөшпанға
Көңінде қылыш шауып өткерген!

33)

Бәреке біз келдік,
Ақан, Төбек байларға,
Бесті берсең семіз бер,
Жаздай мінер жайлауға.
Бермеймін деп атама,
Асауынды матама.
Шылбырынан бір тартсам,
Шамырғанып шамданып,
Шалқасынан жата ма?
Алпыстағы Бөке арды
Сілесі қырып бата ма?
Қолдары мен көңдері
Мерекеге бата ма?
Келіп едім қызы,
Төнеугі айтқан сөзіңе.
Тіпті разы болмаймын,
Керегенің басындағы
Екі қара бөзіңе.
Бермей қалса осы жол,
Жолыңпан деп ойлама,
Жортуылшының тезіне!

34)

Қкелі бала жаужөрек,
Қөкесіз бала сужөрек.
Жиын болса бара алмас,
Барғанмен орын ала алмас.
Екі көзі жаудырап,
Төлымшағы салбырап,
Көңінде соны
Не болғанын біле алмас,
Шайнағаным көмненді.
Қкелі бала жаужөрек,
Жиын болса барады,
Барса орын алады.

Бітірер сені дауыды,
айтарар асқай жауыды,
Көнінде тастан тер жебесі.

35)

Ханымыз отыр арып,
Халымыз отыр бас арып.
Сабаны кел ордаа,
ранды оыт молдаа.
Ханны сзі тзік деп,
Орынсыз мір жолдама.
Брынны ткен брі лді,
арсы болма Аллаа.
Тле, азыбек кісіміз,
Жа сыжаман кішіміз,
Бл сзіме тсііз,
Дміізді ішііз,
Риза болса ыдайа
Тзелер сонда ісііз.

36)

арт белдерім зіліп,
Кемсе дедім егіліп,
Есіме тсіп баяым.
Жалыным шіп снгенде,
То сан а жасым келгенде,
Басу а келмес аяым.
Ар ам кнге кйгенде,
Табаным жерге тигенде,
Ыр айдан алан таяым.
Айналайын, абанбай,
Кіретін жау а тайсалмай,
Жау келгенде жараым.
Ас ынып елге дау келсе,
Трулі еді лаы.
Баса кктеп жау келсе,
Басындырмас пыраым.
Мы жыл ыны суаран,
Тскейдегі балаым.

Бгін тсте естідім,
"абанбай ауру" дегенді.
лазып клім обалжып,
Жетімсіреп жыладым.
Ар ыннан айттым жз кісі,
Найманнан айттым жз кісі,
йсіннен айттым жз кісі,
ш жз кісі болар ма?
Айналайын, абанбай,
рбаны аатаам,
ара мойын бір лаы.
Бл дниені арты еді,
улиені арты еді,
Батырларды мрті еді,
Айналайын, абанбай,
айда болар траы?

XVIII ғасырдағы батырлар туралы тарихи гімелер.¹⁾

Абылай хан жоңғарларға арсы бір жорықта алдын барлау үшін, мың адамды екіге бөліп, бір тобын арабжыр анжығалы Жанатайға, екіншісін сол рудан шыққан ақсаал Бөгенбайға бастатып, ілгері жіберіпті. Екеуі де ханның ержөрек, сенімді батырлары екен. Батырлар заңға ыңғайлы болып орала отырып, Абылай уайымдап, өзінің көріпкел жырауы Бөкейден: "Менің жігіттеріме не болды екен, оралмауыңа не себеп?" — деп сұрапты. Сонда Бөкей айтыпты: "Жанатай Талға арғылы барады, ал Бөгенбай Қолжан батыр секілді қиыннан жол тауып өтеді., Ал енді Хан Баба болса, көп ұзамай қайтып келер. Талғаның асуы ысығаның бірі қауіпті" — депті. Абылай ішінен Жанатайдың зор қауіпке душар болғанын сезді. Жырау сөзін жалғастырып: "Жанатай бәрімен жарып өтіп, қысың олжалайды. Жанатай келген ақсаалға ыңғайлы Абылай сұлтан алады" — дейді. Абылайдың айтуынша, сол жолға болжалды орындалуынан соң, төбесі көкке жеткендей зор ұранысыңа бөленсе керек...

Абылай бірде халықты жинап, аңамсыз ісі үшін қызығандық биі Ерден батырдың ауылын шауып алуға жарлық беріпті. Ханның қарамағында мінгені сондай, бұл жолы оның асына ешкім де маңайлай алмаса керек. Сондай жиналған халықтың сұрауымен Бөкей жырау ханға келіп бұлайша жыр толғаған екен: "Ой, Абылай, Абылай! Сенің даңғың Арсымен Көрсіге жетіп, таумен таласты. Босатқан қолдарың бес қаппаға сыймайды. Алатаудан асыңыз, ашуыңызды басыңыз, сонда алашапанды Ерден қылыңызды малмәлкі сексен сандық болып алдыңызға келмей ме?" — деген екен.

Абылай хан.²⁾

Абылай хан соғы соғыстарының бірінде көп қолмен қалба тауына келгенде, елдің етекке түскен шағы екен. Торғауытты Тарбағатайдың солтүстігі — ЛастыШорға бойында, қалмақ руларының Тарбағатайдың оңтүстігі — Қаржар, Еміл бойында отырғанынан хабар алыпты. Қай шеттен тиіп, қай жақтан шабу керек деп игі жақсыларымен кеңесіп тұрғанда, Қаскер басылардан Қабанбай мен Бөгенбай екеуі екі

Аңыз, өлең ГІМЕЛЕР.

тұрлі пікір айтыпты. Бәгенбай: "Тарбағатайды асып барып, құржар, Еміл бойындағы қалмақты шабамыз. ЛастықШорғадағы торғауыт елдің шеті, біз жақ беті болғандықтан, аты дайын, адамы сай, сергек отырған ел. Біздің аттағанымызды біліп, етекке ерте тұсіп отырған Торғауытты шабамыз деп қскерді шығандатамыз, жақдайдан қттырамыз, атыстағы ел бейбіт боллады. Ақдаусызда барып бассақ қарсыласуға мұршасы келмей қалады, олжалы болып қайтамыз" — дейді. Абанбай: "Олай емес, жағын жердегі ЛастықШорғаға барамыз, ондағы елді аламыз. Алысқа аттансақ, ат ариды, азық таусылады, қаскер шаршайды. Егер торғауыт аттанған ізімізді біліп қалса, ілгергі елге хабар беріп, қздері артымыздан тосады, ортада қалып шығанданамыз" — дейді.

Абылай хан екі батырының қайсысының пікірін жақтауды біле алмай, "мұның тұрелігін сен айт" — деп Бәнар жырауға ымдапты. Бәнар жырау Абанбайдың қсынысын қуаттап, мына таппақты айтып жырлапты:

Сен Абылай, Абылай,
Түркістаннан келген қл едін.
Онан бері келген соқ,
Қлы жұзде Төленің
Төйесін жайған ққл едін.
Дәулет қонды басыға,
Қыдыр келді қасыға.
Бақ қйіне тұнеді,
Алтын тұқырға қонып.
Ақсұқардай түледі,
Алыстан тоят тіледі.
Сен қанжықалы Бәгенбай,
Тоқымық кеппес құры едін,
Тұн қатып жұне жұр еді.
Абанбайдан бұрын найзаңды
Ашан сен жауға тіреді?! —

деп, Абанбайдың пікірін қуаттапты. Сонымен, ЛастықШорғадағы торғауытты шауып, бірталай шығын болса да ол жалы қайтыпты.

Таппақтағы "тіреді" деген шаншыдың деген қыымда. Бәнардың бұл сөзі: "Абанбай сенен тұжрибелі, кәпті кәрген" — деген мазмұнда. Бәгенбайдың пікірі де ағылға қйлесімді болғанмен, Бәнар жырау Абанбайдың ойына қосылыпты.

Абылай хан заманында. ³⁾

Қаржас қалғаман батырдың баласы Бәнар жырау деген қария болған екен. Заманындағы сыншылар ол кісіні "кәмекей қулие" дейді екен. Кәмекейі бәлкілдеп сқйлейді де отырады екен. Қара сөз жоқ, аузынан шыққан сөзінің бәрі жырлауменен шығады екен. Сол Бәареке Абылай ханға айтқан екен: "Сенен бұрын жеті ханды жебеледім, кеше Еңсегей бойлы Ер Есім ханға да жолдас болдым. Сен оның тұстігіне де жарамайсың" — деп.

Абылай хан бір жаққа аттанарда Бәарекеді алдырып, айдың, кәннің сәтін сұрайды екен. Сонда Бәареке: "Сары бура келіп, сенің туыңның тұбінде тұрып пәлен жаққа қарай шабынды" — дейді екен. Сол айтқан жағына бет алып аттанса, шауып, жаншып алып келеді екен. Егер Сары бура келіп туыңның тұбінде шәгіп, мойнын салып жатып алды" — десе, аттанбайды екен.

Ол заманда Сарыарғада орыс деген жұрттан нышан жоқ екен. Абылай ханға сәлемдеме беріп: "Қзіңе қараған жұртты бізге жау қылма" — деп сыйлап тұрады екен. Олайбұлай жұрген саудагерлері Абылайға тартуқтаралғы беріп, ешкім тиген меске хат алып кетеді екен. Абылай заманында болған шайқырлар айтады екен:

Абылайдың атасы қбілфейіс,
Хан баласы тұсенбес етке киіз.
Аузы тұкті орыстан алым алып,
Абылайға шықты ма екі мәйіз? —

деген екен. Алматы, Аяқзге саудагер жіберемін, соған жол берсін деп сұратқанда: "Имамқстан шығып, Ертіс жақалап Семейге шейін баратқыын қара жолды Абылайдың сонымен жұрсін" деген бәйрығымен қара жол болған екен. Сол үшін Ертістің бергі жағындағы ққлдене жолды "Абылай жолы" дейді. Жұрмеқ келік жер сұрақанда Есілдің бойынан қызылжарды берген екен. Қарауыл Дәулеткелді байдың қыстауы екен. Сонан соң Дәулеткелді бай: "орысқа жерімді берді" деп қкпелеп, ауып кетіпті. Соның тұқымына Түшкентте жолығып сқйлестік. Кәтенші деген қоқыраттың ішінде қсіп қніп кеткен скен.

Қызылжарда "Абылайдың ақ қйі" деген сонда салынған қй екен. Аузы тұкті кәпірді айтқанына қңгізіп, айдауына жұргізіп тұрған кәнінде қш жұзді баласынан кемегер би

лерді жинап абыл сарады: "Сары жауды бірі жау деп еді. Оуытай басы біріскен, ешкідей кәті шпіршкен, кәрер кәзге оппосал болса да, Оулыбы кәз жеткізгісіз, тере кәрінеді. Сапырарана бызыып кәндерді кәні боланда бызыл арын, жас балаа кән кәрсетпес. Алаш аранды азаагы жиып алып, "Оыл айры" деп аттанып бырып тастаса айтеді?" — деп. Сонда Бәар жырау толғау айтып, Абылайды райынан айтартыпты.

Абылай ханның тәсі. ⁴⁾

Орыспен жауласпады, ел болды, шпіршітпен жауласпады, ел болды, екеуіне де тіл болды. Озіне Озі бден келді, кәмеліне толды. Енді аргеніш, Бәхара, аоан, Тәшкент жабындабы азаагы сарта билетіп оймаймын деп, Ош жәзді баласына жар шаыртып, Осын жинап аттанып, Тәрікстанда барып тәсіп, оан Озіні бел баласы Сыды сәлтанды отырбызады. Рәстем сәлтан, Сыды сәлтан, Шеген сәлтан, Оубкәс сәтан, бділд сәлтан — бәл бесеуі сарт бызы аатынынан туан балалары.

Шымкент, Сайрам барып, оан бдірахман деген сартты ие Оылды. Тәшкент барып, оан Мырзахмет деген сартты ие Оылды. Онан Жыза стіне барып, бір ооыратты байы онаа былып, сол тәні оны бір келіні ер л тауып, ол балааны атын Абылай ойған. Ол Абылай да сәсіппіні бір тайпа ел болған (жер ауып жәрген бір аайып деген аспаына сәйместік). Онан аттанып барып, Самаранды амап тәсті. Сол тәні асындабы аариясы Бәар жырауда:

— Бәгін сәуе кәріп бер — депті.

— Мен де арап жатпан, хансы ой, Озі де болжай жатайсы! — депті. Ерте та атан ,со, аария ханына кәрісуге келгенде:

— Не кәрді? — депті.

— Дәнеме кәрмегенсіп маан не кәрді дегенше, Озі кәргеніді айт — депті. Сонда хан айтыпты:

— Тәсімде бір жолбарыс келіп, шатырымны алдында шәгіп, мойнын салып, жатып алды. Бә не Оыланы деп арап едім, Олгі жолбарыс дегенім аю болды. Жапжаа жолбарыс еді Оой, аю боланы несі деп карап едім, итәс болды. Одан кейін тәлкі болды, онан кейін аарсаа па, Оаян ба, Олде неме не болды. Оянып кеттім, кәргенім осы — депті.

— Олай болса, шатырыны алдына келіп шәккен жолбапырыс — Озіні бааталайы, сен Озі жолбарыс еді. Оны шәгіп, басын кәтере алмай жатып аланы — жетіп жыылған жеріні осы боланы. Енді бааталайы кәтермейді. Баяыдан бері жәріпжәріп есіл Абылай сарттан Оліпті дегізбей осы жерден аманесені де айта Оой!

Енді арасаа аю боланы: Озінен соаы заман аюша

алысып атетәын заман болады. Онан итәс боланы, итәсәша шуласып атетәын заман болады. Онан тәлкі боланы: тәлкіше бландап жәріп кәнелтетін заман болады. Онан Оаян боланы: Оаянша аоралап жан сааттайтын заман болады. Мен кәргенбілгенімді айтсам: кәнні кәзі, жерді жәзіндегі аулиелер "Абылай леді, соны жаназасына Тәрікстанда бара жатырмыз" деп жындай жиылып, әмдай айылып жәр. айтәаннан баса жабды жо — деді.

Абылай хан Самаранда елші жіберді: "Орысым, соаысым жо, аулиелерді зират Оыла келдім. Бастыбасты асаалдары онааа келсін" деп, Оаянны кәзінен аорып, жебедей жерге кәріп кететәын сарт сорлы жаман аорып тәр екен... атын Оыздарын, тауы пен бәденелерін тауларда бастырып жіберген екен. Бірін бірі сыйласып, онаа болысып, Абылай хан сонда бір кәк асаа айтып сойдырып, басына ойдыратын тас аздырды дейді. Абылайды баына шыған тасты Самаран жәрты: "Бәл баяы мір Темірден сон, ешкімге шыпаан тас" десіпті. Абылай хан батырларына рәсат беріпті. Енді Орысосоыс жо, "Ер несі аос табар" деген, амандарыда ел табындар деп. Озі Тәшкентке келіп, Мырзахметті Оызын алып, Ош ай жатып алыпты. Ош айдан соа Ардаа арай бет алып шыып, Арыс бойына келген жерде баяы Шымкент, Сайрамда ие бол деп Оолынан ойып кеткен бдірахманы Тәрбат, Сәлтан Рабат, арабала маында жалпа табан, жаалаа сарттарды жинап алып, Осын Оылып Арыстан акізбеймін деп алдын тосып тәр екен.

Арысты бойында, бір тәбені басында Оосшыолашы, тәлегіттерімен келген Абылай аалшып тәрды да алды. Сода асындабы аариясы Бәареке айтәан екен:

Бірі етек, бірі же болған,

Ежелден саан ел болған,

Орта жәзден кісі жо.

Найзасыны Ошы алтын

Кіші жәзден кісі жо.

Енді бәан арап тәрәаннан

Баса Оылар ісі жо! —

депті. Хан сонда батырларын таратып жібергеніне пәшайман болып, бармаын шайнап тастапты, Оса болып жарылып кетіпті. Сол жерде бір аоранда тәсіріп, сол кәннен бәгінге шейін "Хан аораны" аталып алды деседі.

Абылай ажал жастыына басын ойанда, Бәареке айтәан екен:

айысыз ойы ойытқан, ханымдай,
алысыз атын өштырған, ханымдай,
айырусыз жылғы бақтырған, ханымдай,
ш жәзден ш кісіні өрбан ылсам,
Сонда алар ма екен айран жаныңай! —

дегенде, Абылай хан:

— Тоқта, тоқта, бұлай десең, мен діннен шығамын, сен жалғаншы боласың. Жиырма жасымда таңа міндім, быры сегіз жыл қазаға хан болып тұрдым. Неше жыл мір сәріп, жас жасағанымнан не пайда, қазақты арасын тамға, аузын нанға сыйегенім жоқ, бір. Ағбоз аттың өңінен ергенім жоқ, екі. Мылтығының оңын ұралайды кәзінен тікзетіңіз мергеннің өңінен екі ердің өңі дегізгенім жоқ, ұста мен етікшінің өңінен атын өңінен бір бәс ылып, жарты өң дегізіп кесім кестіргенім жоқ, мұнымен ш. Осы ш арман бойымда кетті — деген екен.

Ұлы жәма кәні айтыс болып, сыйегін теңге салып, Хазіреті Сұлтанға алып келіп, ағ бәмбездің ішіне, бір бәлмесіне ойып, тасын өстіне орнатыпты.

Абылай ханның өлгенін естігенде, жалаңаяқ өздер ш кән, ш тән жылаған екен. "Таңсыр, мұнша неге жылайсыз?" — дегенде: "Есіл Абылай баяғыдан бері жәріп-жәріп Сарыарқада өлмей, сарттың өрбанында өлді. Енді хандық сартта өлді, қазаған ба кетті, өт ашты" — деген екен.

Абылай ханның өлімі Арғаға естілді. Ордаға, атын ө алаш, балашағаға естіртпеді. "Өлгеніне ауанып, сөйінші сұраған кісідей болармыз. өліктің быры деген бір мал сойып латын кән ой. Сол бырында естір" деп, бырын бергізейік деп, бар қаза ішінен... сұлтан деген кісілер, міне, бәгін таған быры кән болды естігенімізге деп, ордасына естіртіп, бырын бергізген екен. Артынан өлдарынан кәмген, жанында бірге жәрген жолдастары келген соң, білісті, бәлар мұнда өлгеніне быры кән болды деп, бырын бергізген кәні өлген екен. Сарыарғаға өлместен быры кән бәрын естілген екен. Біздің естуімізше, Абылай тарихы осы.

ТӨСІНІКТЕР:

Бәлар жырау жырлары өр алуан басылым, жинақтарда кейде толық, кейде ысартылып (орыс отаршылдарын сығанан тұстары) жарық көріп келді. Бәлардан 1925 жылы "Таң" журналында, одан соң С. Сейфуллиннің "қазақтың ескі өдебиет нәсәлары" (1-жинақ, 1931 ж.), С. Мәәановтың "ө азактың XVIII-XIX ғасырдағы өдебиетінің тарихынан очерк-

тер" (1966-жыл, 1942 ж.) атты кітаптарда және "XVIII-XIX ғасырлардағы қазақ ағындары шығармалары" (1962 ж.), "ө ш ғасыр жырлайды" (1965), "Алдаспан" (1971), "XV-XVIII ғасырлардағы қазақ поэзиясы" (1982), "Бес ғасыр жырлайды" (1984, 1989 жж.) тұрізді жинақтарда басылып келгенін айтуға тиіспіз. Бәдан тыс бір топ өлеңдері Ш. Уәлихановтың, Г.Н.Потаниннің жинақтарында, "Шайыр" жинағында жарық көрді.

Бәлар жыраудың шығармалары бізге өолжазба кәйінде де жетіп отыр. Бәлардан белгілі ағын, ауыз өдебиетінің мәңгіят жинаушысы М.Ж.Кәпеев өолжазбалары елеулі орын алады. Қазақстан ылым академиясы, М. О. Әуезов атындағы өдебиет және өнер институты ызметкерлері дайындап бастырған "XV-XVIII ғасырлардағы қазақ поэзиясы" атты кітап негізінен осы Мәшһүр Жәсіп өолжазбасы бойынша жарық көрді. (қазақстан өА Орталық ылыми кітапханасындағы № 1170 папкадан көшіріп тұсірген. С.Дәуітов). Бәдан тыс тарихшы М. Оразбай Пекин қаласынан тауып, оны "Ана тілі" газетінде зерттеуші А. Сейдімбеков жариялаған "ө ытай нәсәасы" табылып отыр. Осы аталған нәсәаны да бәлмей-жармай, сол кәйінде "Алыстан келген асыл мұра" деген айдарымен жеке жариялады.

өсынылып отырған бәл жинақ та Мәшһүр Жәсіп өолжазбасы бойынша берілген өдебиет және өнер институты басылымын негізге алды (1982 ж.), алайда кейбір кезінде жариялауға болмай келген өлең-жырлар өзге нәсәалардан алынып толықтырылды. Сондықтан тұсінікте өр өлеңнің қайда, қалай басылғанын жеке-жеке тұптіштеп жатпай-ақ, оларды жыр текстінің айырма-згешелігіне сәйкес қана көрсетіп отыруды жән көрдік. Осының бәрі болашақтағы жыраудың қалыптасқан ылыми текстің жасауға негіз болады деп ойлаймыз.

1. "Бірінші тілек тілеңіз" — "XV-XVIII ғасырлардағы қазақ поэзиясы" (1982 ж.) атты жинақ бойынша беріліп отыр. Жырдың бір нәсәасы Г. Н. Потанинге арналған "Казхаский фольклор в собрании Г. Н. Потанина" (1972 ж.) кітабында тұмендегіше берілген:

Бірінші тілеу тілеңіз,
Бір Аллаға жазбаса.
Екінші тілеу тілеңіз,
Дәшпанның тілімен азбаса.
өшінші тілеу тілеңіз,
өшкілсіз кәйлек кимеске.
Тұртінші тілеу тіленіз,

Тірде тісек тартып жатпаса.
Бесінші тілеу тілеіз,
Бес уакытылы намазы
Бірі аза болмаса.
Алтыншы тілеу тілеіз,
Ат сауырсын дұшпанға бермеске.
Жетінші тілеу тілеіз,
Желкілдеген сары ұлын
Жылап жетім алмаса.
Сегізінші тілеу тілеіз,
Сегіз ұиыр шартарап,
Шер кәлденіп тұрмаса.
Тоғызыншы тілеу тілеіз,
Түреуі таңтан таймаса.
Оныншы тілеу тілеіз,
Омырауы жұпарлы,
Он бармағы ұынаулы,
Ардақтаған бикеші
Жылап жесір алмаса.
Он бірінші тілеу тілеіз,
Аязды кәні айланған,
Бәлті кәні толғанған,
Омыртқасы бәгілген,
Қабырқасы қайысқан ана
Жылай да жалғыз алмаса.

(277-278 б.)

2. "Ай не болар кәннен со" — бәл да сондай.

3. "Айналасын жер тәтқан" — бәл да сондай. Тек "құлы туған қылаша" деген жол мағынасына қарай: "құлы туған қылаша" деп тәзетілді.

4. "Ей, айташы, Алланы айт" — бәл да сондай. "Тұрт шадияр Мұстафа" деген жол мағынасына қарап "Тұрт шарияр Мұстафа" деп берілді. Мұнда араб таңбасының "р" мен "д" дыбыстарының ұқсас жазылуынан ең баста қате көшірілгені байқалады. Дұрысы: парсыша "чар" тұрт ұқымын беріп, Мұхамметтен кейінгі тұрт халиф: Әлі, Омар, Осман, Әбу Бәкірді айтпақ болған.

5. "Алла деген ар болмас" — бәл да сондай.

6. "Хақтың қыиі мешітті" — бәл да сондай.

7. "Ақсаған биік тау болмас" — бәл да сондай. Осындағы: "Ақсам батпай тұн шықпас" деген жол С.Мұқанов жинағы бойынша: "Ақшам батпай тұн шықпас" болып жөндеді. Соң

ндайға мына темендегі жолдар да С. Мұқанов кітабынан алынып толықтырылды:

Сатып алмай қол болмас,
Қол жиылып тас болмас.
Қол жиылып бас болмас.
(276б.)

8. "Ежелгі дос жау болмас" — бәл де С.Мұқановтың "азақтың XVШ-XIX ғасырдағы әдебиетінен очерктер" (1942 ж.) атты жинағынан алынып, алғаш рет жеке беріліп отыр. Алғаш "Алдаспанда" (1971, 143б.) жарияланды.

9. "Сөлем бір сәзді анасы" — Мұшар Жәсіп қолжазбасы негізге алынған "XV-XVIII ғасырлардағы қазақ поэзиясы" атты жинағы бойынша берілді.

10. "Жағын жерден шөп жесе" — бәл да сондай.

11. "Жарқажар еткен жайда бар" — бәл да сондай.

12. "Жар басына қонбағыз" — бәл да сондай.

13. "Кекте бәлті сәгілсе" — бәл да сондай.

14. "Алыстан ұызыл қарынсе" — бәл да сондай.

15. "Қара арғымақ арыса" — бәл да сондай.

16. "Айтар болсақ Алланы айт" — бәл да сондай.

17. "Бәреке біз келдік" — бәл да сондай.

18. "Шашырап жатқан қандар көп" — бәл да сондай.

19. "Қотермеден кетер ме" — бәл да сондай.

20. "Рулының оғы қалса табылар" — бәл да сондай.

21. "Артуарту бел келсе" — бәл да сондай. Тек осы жолдарға қосымша сияқты мына бір шумақ де В.В.Радловтың "Образцы народной литературы" (1870, СПб. 3ч., с.3) атты жинағынан алынып беріліп отыр:

Алыстан қара қарынсе,
Жәйрік озар сәзіліп.
Қабаққа қар жауса,
Атан тартар бәгіліп.

22. "Абылай ханның қасында" — бәл да сондай. Тек мына бір темендегі жолдар жоғарыда аталған С. Мұқанов кітабынан алынып берілді:

Ағаш қыде көпір бар,
Пәсірманның баласы,
Сірә бір келес қырығыз,
Бір ауызды болығыз.
Қалған елді тастағыз,
Бәтен елмен қыр боп,
Іргеізді қоспаңыз.

Көпір алмас демеуіз,
Наны ұатты жемеуіз.
Зөбірі ұатты бұл көпір
Алмай ұоймас демеуіз!

23. "Шұршіт келем деген сөз барды" — бұл да сондай.
Осы ұлендегі:

Найман жатыр ұренде,
ұырұыз жатыр шұленде,
Атыұ жатыр беленде —

деген жолдар С.Мұқанов жинағына сөйкес:

Найман жатыр ұрінде,
ұырұыз жатыр шұлінде,
Атыұ жатыр белінде —

деп өзгертілді.

Жырдың өзге бір нұсқасы жоғарыда аталған Г.Н. Потанин жинағында (273-274 б.) басылды. Ол төмендегіше:

Он екі ұаздыұ ұр тұндік,
Шауып шыұтым белеуе.
Тау суындай сарұырап,
(...) жатыр ұренде.
Он сан ұазаұ тізгіні
Ер Абылай тұремде.
Шұршіт деген ел барды
Келер деген келмеді.
Шұршіт келсе, сырыұтар
Жылұын жатсын ұлеуе.
ұойыұ жатсын шұліуе.
Егер шұршіт келмесін,
Егер шұршіт келсе бір
Жанын ұоймай ұуалап,
Алып кетер ұалемді.
Шұршіт жатыр арұада,
Барын кұлдіұ басында,
Егін салып ұасында.
Аұылы жок сал ұазаұ
Атын сатты көпірге.
Ылау атын мінген соұ,
Көнін, тұнін бір етіп,

Бір көн жетер сол көпір.
Жаушылыұа шыұар ол,
Елшілікке барар ол,
Тұрі момын болар ол.
ұлан ұайда семірсе,
Жөнін онда тұгер ол.
Егер шұршіт келмесін,
Егер шұршіт келсе бір
ұабырұаұ ды көйретіп,
Жонұжұмыұ ды сұгер ол.

24. "Ал, тілімді алмасаұ" — бұл да сондай. ұлеуіні
Г.Н.Потанин жинағына енген нұсқасы мынадай:

Бастаұы аұтабан болұанда,
Атаұанаұнан ұалұанда,
Тұрымтайдай тұре едіұ,
Тұркістанда жұр едіұ.
Көк байтал мінген ұұл едіұ,
ұзілмұмбет Сұмекке,
ұызмет ұылұан ер едіұ.
Мұнда келіп хан болдыұ,
Аұ сұұұардай тұледіұ,
Тоятынды алыстан тіледіұ.
ұожа Баұауатдин ұолдаса,
ұұдай таұалам оұдаса,
ұырұыз деген ұатты жау,
ұадам басып жұріуіз,
ұарұ олжаұа батарсыз.
Я расул жаппар иеұ ұзі болсын,
Жалұыз ұзі панаұыз.

25. "Ей, Абылай, Абылай" — бұл да сондай.

26. . "Көкшетаудан салдырған" — жоғарыда айтылған
С. Мұқанов кітабынан алынып тұұұыш рет жарияланып отыр.

27. "Кеше ұара ұалмаұ бұлінді" — бұл да С. Мұқанов жи
нағынан алынып берілді. Жырдың Г. Н. Потанин кітабындағы
нұсқасы мынадай:

ұонтажыны көріп пе еұ,
Заманасы тұзуде,
Адам алар пес пе еді?
Айдыныныұ қаттысы
Алдынан адам кесіп етпеді.

Бозыларға келгенде,
Бура бұркан болысты.
Буыршындай тіздесті,
Айда жамандықты іздесті.
Бір шындасып сөйлесіп,
Бір ауызды болмады,
Әлкенге тізгін салмады,
Хан жарлығын алмады,
Баяғыдай болмады.
Шәарара, Әостбе
Иттей ұлып алды ма
Со алмақты жұртында,
Сөйткен алма обады.

28. "Бұл, бұл йрек, бұл йрек" — негізгі басылымдарда жарық көріп келді. "XV-XVIII ғасырлардағы қазақ поэзиясы" атты жинақ бойынша берілді.

29. "Он екі айда жаз келер" — бұл да сондай.

30. "Ақ сары атан еспелі" — бұл да сондай.

31. "Садыр, айда барасың" — бұл да сондай.

32. "Жал, қайырығы қаба деп" — Ел алғаш С. Сейфуллиннің "қазақ әдебиеті" (1932) кітабында жарияланды. Негізгі басылымдардың бұрінде де бар. Текст С. Сейфуллиннің "Шығармалары" (1964, 6-том, 278-279 б.) бойынша беріліп отыр. Әлемнің Г. Н. Потанин жинағындағы (аталған кітап, 278-279-б.) бір нұсқасы мынадай:

Жал, қайырығы қаба деп,
Жабыдан айыыр салмағыз.
Жауын жауса жар төбінде қалар деп,
Жаманның қызын алмағыз.
Қай артына жау келсе,
Жау тоқтатар қал тумас.
Қара қала жайық деп,
Қаланы жақтай бермеңіз.
Жебе тисе мерт болар,
Мерт болған соң өт болар,
Жаңғызға зорлық қылмағыз,
Жаңасынан алмағыз,
Қідей жақсы сындарға,
Ақ ау деген ат болар.
Қара қала арыса,
Майы қалың бесті артың.
Баласы жоң қатыннан

Ылағатан ешкі артың.
Жалғыз туған жігіттен
Сыдырым тікен тал артың.
Жарлы болған жігіттен
Бесіктегі бала артың,
Есіктегі ит артың.

33. "Мырзалық қонаққа пайда, малға қас" — "XV-XVIII ғасырлардағы қазақ поэзиясы" атты кітап бойынша берілді.

34. "Ақар таудың қалғені" — жоғарыда аталған С. Сейфуллиннің шығармалар жинағының алтыншы томынан (179-б.) алынып берілді.

35. "Бірі етек, бірі жен болған" — алғаш "Алдаспанда" жарық көрді. Жоғарыда аталған жинақ (129-б.) бойынша алынды.

36. "Жиырма деген жасығыз" — "XVIII-XIX ғасырлардағы қазақ ақындарының шығармалары" деген кітап (44-б.) бойынша берілді.

37. "қазақтың ханы Абылай" — бұл да сондай.

38. "қалемді төгел көрсе де" — бұл да сондай.

39. "қорғанды шағар қаласын" — алғаш "Лениншіл жас" газетінде (1969, №24, 4 февраль), кейін "Алдаспанда" басылды. Сол жариялану негізінде беріліп отыр.

40. "Биік тауда жарасар" — бұл да сондай.

41. "қай, заманқай, заманқай" — алғаш "XV-XIX ғасырлардағы қазақ ақындарының шығармаларында" (40-41-б.) басылды. "XV-XVIII ғасырлардағы қазақ поэзиясы" атты жинақ бойынша берілді.

42. "Ханға жауап айтпасам" — алғаш Әрбанғали Халитұлының "Тауарих Хамса Шархи" атты кітабында (қазан, 1910, 260-б.) жарық көрді. Бұдан кейін жоғарыда аталған негізгі балымдардың бұрінде бірде толық, бірде қысқартылып жарияланып келді. Бұл жолы сол аталған кітаптан аударылып, "Абылай хан" деген атпен "қазақ әдебиеті" газетінде әдебиет мамандары С.Дүйітов пен М.Шафиұов жариялаған (1992 жыл, №15, 10-көкей, жума) материал бойында қысынылып отыр. Сол айтылған кітапта жырдың туу, айтылу тарихы туралы мынадай қысқанды дерек келтірілген: "Абылай хан бір мерекеде ат төстінде тұрып, қызын көп жасаған қария шежіре бір адамынан" (Бұқар жыраудан — М.Ж.):

—Асан атаның:

Қилыққилы заман болар,

Қарақай басын шортан шалар —

деген сөзін төсінбедім, мағынасын біле алмадым, ол не дең

гені?" деп сұрапты. Сонда Өлгі шежіре би атының басын бұрып, ырын арап тұрып кезіне жас алыпты, аамшысын тізесіне ойып тұрып былай депті: — Ей, хан, бұл сөзді сен сұрамаса керек еді... дей келіп, жоюарыдағы толғауды айтқан екен. Өлеуі текстінен соң, тағы да тұмендегідей ысықтау тісінік берілген: "Сөзін тамамдағанда Абылай хан бір көрсініп, сұрағына кінген екен. Бұл сөз ескі кісілердің кебінің аузында бар, Өлеуіне анық, Өздеріне анық Өлеуі".

43. "Ө алданменен ырысып" — алғаш С. Сейфуллиннің "ө азақты ескі өдебиет нұсқаларында" (10 жинақ, 1931, 87-б.) басылды. Кейін Өзге басылымдарда да жарық көрді. "XV-XVIII ысырлардағы өаза поэзиясы" бойынша берілді.

44. "Басыға біткен күніміз" — бұл да солай. "Алдаспанда" алғашғы Өлеуімен ысылып берілген. Мұнда бұл екі Өлеуінің екі ойына байланысты айтылғаны ескерілді.

45. "Атам болған жиырма бес" — алғаш С. Сейфуллиннің жоюарыда аталған жинағында (10 жинақ, 1931, 86-87-б.) жарияланды. Кейін негізгі басылымдардың бұрінде басылып келді. Бұд жолы "XV-XVIII ысырлардағы өаза поэзиясы" атты кітап бойынша берілді.

46. "Ө былып тұрған бөйшешек" — бұл да сондай.

47. "Ө й, Абылай, сен он бір жасында" — бұл да сондай.

48. "Ө айысыз Өйы Өйытатан, ханымдай" — алғаш Ө.Халитұлының "Тауарих Хамса Шархи" атты кітабында (өазан, 1910, 263-б.) басылды. Кейін негізгі жинақтарда жарық көріп келеді. Бұл жолы Ө. Халитұлының өаза ша басылымынан алынып (Ө. Халид. Тауарих Хамса. Алматы, 1992, 113-б., аударғандар: Б. Төтенаев, А. Жолдасов) беріліп отыр. Сондағы тісінікте: "Абылай хан соғыы күндерінде науастанып жатқанда, атақты жыршы Бөкей ар жырау келіп былай деген екен:

Ө айысыз Өйы Өйытатан, ханымдай,
Ө айырусыз жылғы бақтырған, ханымдай.
Ө альшсш ыатын Өштырған, ханымдай,
Өш жөзден Өш кісіні Өрбан етсем,
Сонда Өалар ма екен Өайран жаныдай —

деп жөне сөйлемсек болғанда, хан оны тоқтатып: "Мен жөртума осы айтқан Өш ызыметтен басқа пайда келтіргем жоқ, егер енді сөйлесең, менің көкірегім Өсер, сен жалғаншы боласың" — деп жазылған.

49. "Көпшек санды көреді" — алғаш Ш. Уәлихановтың шығармалар жинағында басылды. Өлеуі оның бес томдығынан (1-том, Алматы, 1984, 255-б.) алынып беріліп отыр. Бөкей ар берілген тісінікте: "Бөкей ар жырауды Абылай өліміне арнап

шығарған өлеуі" деген сөз бар. Ал жырдың екінші бір нұсқасы Г. Н. Потаниннің "Казахский фольклор в собрании Г.Н.Потанина" деген жинағында "Абылай ханның мөлкін мақтағаны" деген атпен басылды. Ол тұмендегіше:

Көпшек санды көреді
Төбияға жаратқан.
Өйың сан ара алмағы
Жарлығына аратқан.
Айбалтасын алтынменен булатқан,
Еңсесі биік ақ орда
Салтанатқа орнатқан.
Болаттан шеге соқтырып,
Шағырағын торлатқан.
Сөлем соғым келтіріп,
Он табаға толтырған.
Кебежесін ыалы нарқа теңдеткен,
Шынардан уық жондырып,
(...) ондатқан.
Өарыс өалем шығарып,
Өазықтарта ілдірген,
Барлығын жөртқа білдірген.
Өарадай найза сөйретіп,
Өайынан өактап шаптырып,
Көрмеген көздер салдырған.
Өрнегін елден арттырған,
Босағысын борлатқан.
Табалдырығын табан тіреткен,
Сырығарын сырлатқан.
Сап азамат өорлатқан,
Тоқпағын сом алтыннан соқтырған.
Өазығын ақ көмістен өақтырған,
Нөкра көміс жаптырып,
Бөллөры саба пістірген,
Шыны аяған іштірген.
Орындығын оймаштап,
Ақ нағыш салдырған.
Сандығын сары алтынға малдырған.
Көшсе ыырық срақта алмас,
Жөз мың атан тарта алмас.

ызыл ая мал жиып,
 анша жауды алдырды.
 Аын шыгын алдырып,
 (...) ам а салдырды.
 Туырлыын арашы,
 (...) бойы тндігі
 Шамеменен статан.
 Байтаы байып, мал брып,
 Байта ты жерге ыстатан.
 аділдігін Наушеруан аділге жеткізген,
 Жомарттыын Атымтай жомарттан ткерген.
 Кнде ме ман кзетіп,
 Кесектеп ет берген,
 Бір дайды дидарын
 Сен крмесе кім крер,
 Табандасан дшпан а
 Кнінде ылыш шауып ткерген.

50. "Ай, айтамын, айтамын" — алаш Г. Н. Потаниннің "Қазақ фольклор в собрании Г. Н. Потанина" атты жинағында жарық көрді. Осы кітап бойынша берілді. Бұл жинақта: "Шыбар алаш, бәба жонда Абылай ханның шәріт еліне жау болып, шыбырған алма олы соыстан ждеп, Абылай аяғына жыылып, тарту беріп, араймын дегенде, Абылай хан а Бшар жырау атын мақтап бм алма ты ырамын дегенін жырменен айтаны" — деген тсінік берілген (аталған кітап, 272б.).

51. "Қышкер еді қыш бастап"—бұл да сол кітаптан алынды. Г.Н.Потанин жинағында (276-277б.). "Бшардың зары" деп көрсетілген.

52. "Қық қыгершін, кегершін бұл да аталған кітаптан (277б.).

53. "Бааналы орда, басты орда"—бұл да содан.

54. "Ханымыз отыр а қырып"—алаш "Ертедегі қадебиет нұсқалары" атты жинақта (Алматы, 1967, 132б.) басылды. Сол нұсқа бойынша беріліп отыр.

55. "Бұл кісі жылдымен бірге бір ат берсін"—алаш осы жырдың ібір нұсқасы "қадебиет майданы" журналының №102 санында (1935ж.) жарық көрді. Бұл жолы С.М.ановтың "азақты ХҮІІГХІХ ңасырдағы қадебиетінің тарихынан очеркгер" (106-лім, Алматы, 1942, 14б.) деген кітабынан алынып ысынылып отыр.

"қадебиет майданы" журналындағы нұсқада леңнің туу тарихын ашатын Бшар жырауды Абылай хан а айтқан оір қысалау жыры да жр. Бшан араанда, Абылаи хан бір шаруа рснжіп, Бшар а тез жетсін деп жарлы берсе керек.

Бшар келіп, Абылайдың халы а еткен жағы істерін келістіре мақтап айтқан со, хан райынан айтып, бір йірлі ысыра бермекші болады. Сонда жырау беретін жылқының ішінде екі жылды майы бар ысыра болсын деп осы жырды айтса керек. Жинаушысының лаап аты "Қріла" осы жырдың бас жағында: "Балаштағы атағы Шашубай аынның айтуымен" деген тсінік береді. леңнің бірінші блімі біз білетін Абылай а арнап айтылған жырдың ңзгеше бір нұсқасы болғандытан, екі блімін де сол жарияланған кйіндс беруді жн көрдік. Ол төмендегішс:

Хан жарлыды атты болды,
 Шыбын жаннан ттті болды.
 Шаырған со келдім, ханым,
 Жарлыды айтармай,
 Жіберген узіріізге екі жауап айта алмай.
 Кел десе келдім, кет десе кеттім,
 Кет дегендей мені сйлетпей не сттім?!
 Бір ауыз сз срамай,
 Басыды кесемін деп,
 Мені шошытып тбіме жетті!
 Мен көргенде, Абылай хан,
 Қйкентайдай л еді,
 Сен Тркістанда тр еді.
 білмбет дейтін билер бегінің олында
 Жетім бала болып жр еді.
 Енді басы а ба оңды,
 Астыа та оңды,
 Алтын тпыр стінде
 А сшардай тледі.
 Салған сайын деді,
 Алыстан тоят тіледі,
 дайды сйікті ылы еді.
 алма ты ашырды,
 Алатаудан асырды.
 аза а жер кейтті,
 Дшпаныды кемітті —

депті. Сонда Абылай: "Мынаған бір йір ысыра айдап көп бер" — дейді. Сонда Бшар:

Маған, хан Абылай,
 Жағы бір ат берсін,
 Екі жылды майы бар ат берсін.

Қысырақ бердім деп,
Көкілімізге алатын болсаңыз,
Астымдағы көкшолаққа уат берсін.
Жерім қара от болушы еді,
Қартақ болып жәрмесін.
Шылбырым ескі болушы еді,
Тарпақ болып жәрмесін.
Қылаңдығы базардың шаңнан бәзіндей болсын,
Сәлулығы Абылай ханның бәзіндей болсын,
Жәрісі Бәнар жыраудың сәзіндей болсын —

депті. Абылай ырақда жәрген қара көз, қара ауыз қояндай
боз атын алдырып мінгізіп, бәзінің басында жәретін жырауы
еткен екен.

(“Әдебиет майданы”, 164-165-б.)

Алыстан келген асыл мұра.

1. “Ай, Абылай, Абылай” — алғаш әдебиетші
А.Сейдімбековтың “Ана тілі” газетінде “Алыстан келген асыл
мұра” деген атпен 1990 жылғы шілденің 12-күні жарияланған
өлеңінен алынып басылды. Мұнда ол Бәнар жыраудың отыз
алты толғауының қытайдың астанасы Пекиндегі Байырғы
Манжың патшалығының қоймасы аталатын Хуаңшишың сарайы
ында сақталып келген асыл мұраны тапқан белгілі тарихшы
Мұхтархан Оразбайлы екенін айтады. Автордың көрсетуінше,
М. Оразбайлы сол қоймаға маман ретінде шақырылып, жұмыс
үстінде 990 беттік қазақ өлеңдеріне тап болады. Соның ішінен
940 жолдың Бәнар жыраудың 36 толғауын көшіріп алады.
Сөйтіп, ол бұл мұраны А. Сейдімбековке жеткізеді. Аталған
жыр “Бірінші толғау” деп аталады. Әлған жырлар да осы
жүйемен келеді.

1. “Көллі өлемді жаратқан” — бұл да солай.
2. “Қобылып тұрған бәйшешек” — бұл да солай.
3. “Он сегіз мың аламды жаратқан” — бұл да солай.
4. “Керей, қайда барасың” — бұл да солай.
5. “Өлемді тигел көрсе де” — бұл да солай.
6. “Ай, заманай, заманай” — бұл да солай.
7. “Абылай ханның басында” — бұл да солай.
8. “Айналасын жер тұтқан” — бұл да солай.
9. “Ай не болар күннен соң” — бұл да солай.
10. “Ақсамнан биік тау болмас” — бұл да солай.
11. “Бірінші тілек тілегіз” — бұл да солай.

12. “Алыстан қызыл көрінсе” — бұл да солай.
13. “Қазақтың ханы Абылай” — бұл да солай.
14. “Көрілік шіркін не қылмас?” — бұл да солай.
15. “Арту-арту бел келсе” — бұл да солай.
16. “Балалық он жасыңыз” — бұл да солай.
17. “Мінген атың арыса” — бұл да сұрай.
18. “Қала — сәздік данасы” — бұл да солай.
19. “Алтын, көміс байда бар” — бұл да солай.
20. “Аққар таудың өлгені” — бұл да солай.
21. “Қалмаса қайнар азайып” — “Ана тілі” газетінің 1990
жылғы шілденің 19-күні санында жарияланған өлеңін
жалғасы. Сол газеттен алынып отыр.
22. “Жар басына қонбаңыз” — бұл да солай.
23. “Бұл, бұл бәрек, бұл бәрек” — бұл да солай.
24. “Көктен бұлт сөгілсе” — бұл да солай.
25. “Жарандарым, қойсаң дес” — бұл да солай.
26. “Жалғайқырың баба деп” — бұл да солай.
27. “Ақтың бәйі Мешінде” — бұл да солай.
28. “Қалданменен қрысып” — бұл да солай.
29. “Аққар ата іспетті” — бұл да солай.
30. “Ханға жауап айтпасам” — бұл да солай.
31. “Көпшек санды көреді” — бұл да солай.
32. “Бәнаркеке біз келдік” — бұл да солай.
33. “Қал келі бала жаужәрек” — бұл да солай.
34. “Ханымыз отыр ақ қрып” — бұл да солай.
35. “Қал арт бердерім бәзіліп” — бұл дасолай.

Аңыз, өлеңімелер.

1. “XVIII ғасырдағы батырлар туралы тарихи өлеңімелер” —
Ш. Ш. Уәлихановтың бес томдық шығармалар жинағынан (Алматы,
1984, 216-217-б., 1-том) алынып басылды. Орысшадан
қазақшаға аударған М.Жармұхамедұлы.

2. “Абылай хан” — “Қазақ әдебиеті” газетінде басылған
“Абылай хан” (№15, 10-көке 1992 жыл, Ш. Халитұлының
“Тауарих Хамса Шархи” кітабынан аударғандар: С. Дәуітов,
М.Шафиұов) атты мақала бойынша қысынылып отыр.

3. “Абылай хан заманында” — М. Ж. Көпейұлының “Абылай
хан” атты “Егеменді қазақстан” газетінде жарияланған (11-
қаңтар 1992 ж.) мақаласынан алынды. Жарияланған әдебиетші
С.Дәуітов.

4. “Абылай ханның тұрғы” — М. Ж. Көпейұлының осы аттас
“Егеменді қазақстан” газетінде жарияланған мақаласынан

алынып қосынылып отыр. (6 сәуір 1991 ж.). Жарияланған
С.Дәуітов.

Бұқар жыраудың асыл тегі

Арғын, одан одан, одан Дайыр бәжі (Ақжол), одан
Ара (Ара бәжі), одан Мейрамсопы, одан Сәйіндік, одан
Аржас, одан Алтынторы, Әлімжан, Бегім. Алтынторыдан
Мәмбетәлі, Жолымбет, Келімбет, Бегімбет, Арты. Жолымбет
тен ойсары, Әлімжан, Рымбет, Назар. Әлімжаннан Бұқар,
Теке. Әлімжандан Тәлі. Бегімнен Сатылған.

Бұқардан Ақдербіс, Жарылған, Жантә. Жарылғаннан
Мәлібай, Жәзбай. Мәлібайдан Әтеулі, Әтеген. Әтегеннен Бай
бала, Пәштай. Байбаладан Аяпберген. Аяпбергеннен Әдір,
Әдімбай, Оразбай, Рахымтай, Бәпәжан (1917). Әдірден
Тілеу (1948). Тілеуден Ержан. Әдімбайдан Ахмет (1934),
Батыр (1948). Ахметтен Амантай (1950), одан Мәхамет
(1982). Батырдан Асылтай (1975). Бәпәжаннан Ескендір
(1958), одан Әаньш (1989). Жәзбайдан Тәрымбай, Әрымбай,
Әреке (ақын), Тәранәлі, Жырымбай, Сәірімбай.

1. АЛҒЫ СӘЗ. 306 бет.
2. ӘЛЕ, ТӨЛ ӘУЛАРЫ. 7042 бет.
3. АЛЫСТАН КЕЛГЕН АСЫЛ МӘРА 43073 бет.
4. АҚЫЗ, ӘГІМЕЛЕР. 74080 бет.
5. ТӘСІНІКТЕР. 80094 бет.
6. БҰҚАР ЖЫРАУДЫҒА АСЫЛ ТЕГІ 94 бет.

Баспасз жөне бөларалы апарат министрлігі

ISBN 5766703554

Бөлар жырау ал аманлы.

Шыармалар.

Сдано в набор 10.09.92. Подписано к печати 2.11.92 г.
60x90/16. Гарнитура "Тип-Таймс". Печать офсетная. Объем 6 печ. л.
Тираж 40 000 экз. Заказ 448.

Алма-Атинское обл. производственное объединение "Полиграф"
480059, г. Алма-Ата, ул. Мечникова 84.

Қазақстан Республикасының
мәдениет қоры
"Мұраттас" ғылыми-
зерттеу және
баспа орталығы

